

II. FEJEZET.

Bűnügyi nyilvántartás.

6. §.

Általános rendelkezések.

26. A m. kir. csendőrség bűnügyi nyilvántartásának az a feladata, hogy alkalmas módon nyilvántartsa azokat a

személyeket,
bűncselekményeket,
tárgyakat és
segédadatokat,

akiknek, illetve amelyeknek nyilvántartására a nyomozó alosztályoknak és az örsöknek a közbiztonsági szolgálattal kapcsolatban szükségük van.

A budapesti nyomozó alosztály feladata ezenfelül még az is, hogy a jelen utasítás 84. pontjában foglalt nyomozati és nyilvántartási adatokat a csendőrörsparancsnokságokkal, valamint a m. kir. rendőrség nyomozó hatóságaival a lehető leggyorsabban közölje.

27. A csendőrség bűnügyi nyilvántartása — céljának megfelelően — négy főcsoportra, úgymint: a személyek, bűncselekmények, tárgyak és segédadatok főcsoportjára oszlik. A főcsoportok osztályokra (nagy betű), az osztályok alosztályokra (római szám), az alosztályok csoportokra (arabs szám) és az utóbbiak pedig alcsoportokra (kis betű) tagozódnak. Még további tagozás esetén újra kis betűket, ezeken belül pedig újra arabs számokat kell használni. Minden három jelzést, illetve háromnál kevesebb maradványt egymástól kötőjellel el kell választani. (Pl. G VIII. 1-a, G VIII 3-d13.)

28. A nyomozó alosztályok bűnügyi nyilvántartásait az ú. n. belső csoportokba beosztott egyének (nyilvántartók) vezetik, akik a csoportvezető (tiszthelyettes) közvetlen parancsnoksága alatt állanak. A nyilvántartóknak nyilvántartói vizsgát kell tenniük, ennek letétele előtt őket nyilvántartási anyag kezelésére csak felügyelet mellett szabad alkalmazni.

A szükséges adatok nyilvántartása a rendszeresített szekrényekben, kéregpapírlapokon, kartotékszerűen és személyeknél abc-sorrendben, tárgyaknál pedig azok minősége vagy rendeltetése, bűncselekményekre vonatkozóan pedig azok minősítése szerint történik.

Az egymással összefüggő nyilvántartási osztályokat ugyanazoknak a nyilvántartóknak kell kezelniük.

A m. kir. csendőrség bűnügyi nyilvántartási adatai titkosak, azokról csak a m. kir. csendőrörsöknek (szakaszparancsnokoknak), illetve ezek előljáró parancsnokságainak, továbbá a kir. bíróságoknak, vizsgálóbíráknak és kir. ügyészségeknek, a m. kir. honvédség külön megjelölt szerveinek, a m. kir. belügyminiszternek és a rendőri (állami rendőrségi) hatóságoknak szabad felvilágosítást adni.

29. Elvként szolgáljon, hogy a felvilágosítást mindig ugyanazon az úton kell megadni, amelyen kérték. Tudakozólapnál — nemleges esetben — elegendő a megfelelő helyre: „A nyilvántartásban nem fordul elő“ bélyegzőt alkalmazni. Távirati válasznál elég a megkeresés számára hivatkozni és — nemleges esetben — a felvilágosítást „nemleges“ szóval megadni. (Pl. 363/929. számra nemleges.)

Nyilvántartási adatokat távbeszélőn közölni csakis a m. kir. csendőrörökkel szabad, a fentebb felsorolt kir. bíróságokkal és hatóságokkal csak akkor, ha azok az alosztály székhelyén állomásoznak; ilyenkor a közölni kért adatok feljegyzése után a felvilágosítást kérő hatóságot vagy személyt mindig a nyomozó alosztálynak kell felhívnia s a kért adatokat lehetően úgy kell közölnie, hogy avatatlanok még a beszélgetés esetleges lehallgatása esetén se jussanak használható adatok birtokába.

Nem a nyomozó alosztály állomáshelyén levő bíróságok és hatóságok távbeszélőn csak az illetékes csendőrs közvetítésével kérhetnek és kaphatnak — a beszélgetési díj megtérítése mellett — távbeszélőn felvilágosítást. Nem a nyomozó alosztály székhelyén állomásozó csendőrörsökkel (szakaszparancsnokokkal) való beszélgetés előtt a felhívó azonosságát alkalmas módon meg kell állapítani.

A nyomozó alosztályparancsnok gondoskodni köteles arról, hogy a nyilvántartó helyiséget olyan időben, amikor azokban senki sem tartózkodik, biztos módon, lezárva tartsák.

30. A m. kir. csendőrség nyilvántartásának alapját képezik:

1. a „Bűnügyi Körözések Lapja“-nak adatai; (54. pont);
2. a budapesti alosztály által kiadott „Nyomozati Értesítő“ adatai;
3. a m. kir. csendőrörsök által bejelentett (181. és 199. pont) adatok;
4. a bíróságok és hatóságok által közölt adatok;
5. a nyomozó alosztályok személyzetének személyes értesülései (141. pont) és végül
6. hírlapi közlemények (111. pont).

Ezeket az adatokat röviden „alapadatok“-nak nevezzük.

31. Azt, hogy melyik nyilvántartó melyik nyilvántartási osztályt kezelje, az alosztályparancsnok állapítja meg. A lehetőség szerint arra kell törekedni, hogy a nyilvántartók ugyanazt az osztályt hosszabb ideig vezessék és hogy nyomós okok nélkül más munkakörbe ne osztassanak be, mert csak így lehet biztosítani, hogy a nyilvántartók nyilvántartásuk anyagát tökéletesen megismerjék és hogy annak egyes személyekre, tárgyra, eseményekre stb. vonatkozó előzményeit vagy részleteit emlékezetből is jól ismerjék. Ezzel a rendelkezéssel azonban természetesen nincs megtiltva az, hogy az alosztályparancsnok a nyilvántartókat a nyilvántartás egyes osztályai között gyakoroltatás céljából időnként cserélhesse.

32. A nyilvántartásokat valamennyi alosztálynak a legnagyobb lelkiismeretességgel és a legapróbb részletekig terjedő egyöntetűséggel kell vezetnie, amiért elsősorban az alosztályparancsnok, vele szemben pedig a belső csoport vezetője felelős. A nyilvántartók munkáját úgynevezett kémpróba által a csoportvezető hetenkint egyszer, az alosztályparancsnok (helyettese) pedig havonként egyszer ellenőrizni köteles.

Ezt a kémpróbát a szemlélő előljárók is mindig megejteni kötelesek. A kémpróbának a nyilvántartás általános állapotára vagy az egyes nyilvántartók munkájára vonatkozó eredményét az alosztályparancsnok (helyettese) és a szemlélő előljárók a belső csoport „Ellenőrzési Könyv“-ébe bevezetik. A talált hiányokat egyenkint és nem csak általánosságban kell bevezetni, utána zárójelben pedig fel kell jegyezni a hibáért felelős nyilvántartó nevét is. Az előnyös észrevételeket — az érdekelt nyilvántartó megnevezése mellett — szintén fel kell jegyezni.

33. Minden nyilvántartónak egy, vezetéknevét és rendfokozatát feltüntető ruggyantabélyegzővel kell bírnia, amelyet minden általa elintézett ügydarabra, alapadatra és nyilvántartólapra ráütni tartozik.

34. A nyilvántartások vezetésében szigorúan ennek az utasításnak a rendelkezéseihez kell alkalmazkodni, amelyeket a nyomozó osztályparancsnok javaslatára csak a belügyminiszter változtathat meg. Az esetleg felmerülő olyan kevésbé lényeges részletkérdéseket, amelyekre ez az utasítás nem terjed ki, de amelyeknek szabályozása az egyöntetűség szempontjából szükségesnek látszik, csak az osztályparancsnok hivatott — az alosztályparancsnokok véleményének meghallgatása után — szabályozni.

7. §.

A személyi nyilvántartás.

35. A személyi nyilvántartás személyek nyilvántartására szolgál és magába foglalja:

1. a bíróságok és hatóságok által körözött, letartóztatandó (elfogandó) egyéneket és azokat, akiket a

csendőrségnek a Szut. 312. pontja értelmében saját kezdeményezéséből el kell fognia, tekintet nélkül arra, hogy ők a jelen utasítás 38. pontjában felsorolt vagy ott nem említett bűncselekményt követtek-e el, továbbá, akiket valamely bíróság vagy hatóság bármi okból keres, vagy akiknek a tartózkodási helyét puhatolja;

2. azokat a szokásos büntetéseket és gyanus egyéneket, akik a csendőrség részéről megfigyelést igényelnek;

3. azokat az élő vagy elhalt személyeket (hullák), akiknek személyazonosságát meg kell állapítani;

4. a kémkedés gyanuja alatt állókat;

5. az eltűnt személyeket;

6. a katonaszökevényeket, megszökött fegyenceket és foglyokat;

7. a rendőri felügyelet alatt álló személyeket és a feltételesen szabadságolt fegyenceket;

8. az ország területéről kiutasított egyéneket;

9. azokat a személyeket, akiknek nyilvántartását valamilyen különleges indokból elrendelték;

10. elveszett személyazonossági igazolványok és névre szóló okmányok tulajdonosait.

36. A személyi nyilvántartás a következő osztályokra tagozódik:

A) *főnyilvántartás* (ennek függeléke a gúnynevek nyilvántartása);

B) *foglalkozások szerinti csoportosítás*;

C) *különös ismertető jelek szerinti csoportosítás*;

D) *kémgyanus* egyének nyilvántartása;

E) *eltűnt* vagy *feltalált*, névleg ismert személyek nyilvántartása;

F) *ismeretlen* személyek nyilvántartása;

G) *szokásos büntetéseket* és meghatározott bűncselekményekkel gyanúsítottak nyilvántartása.

A nevek nyilvántartása valamennyi osztályban külön-külön nyilvántartólapokon és — az F-osztály kivételével, amelyben a nevek nem ismeretesek — betűrendben történik.

37. A személyi nyilvántartás osztályainak részletes tagozódása a következő:

A)

Főnyilvántartás:

(Betűrendben.)

B)

Foglalkozás szerint:

1. ablakosok,
2. artisták,
3. bevásárlók,
4. bűvészek,
5. cigányok:
 - a) lócsiszárok,
 - b) rostakészítők,
 - c) teknővájók,
 - d) üstfoltozók,
 - e) zenészek,
 - f) vályogvetők,
 - g) egyéb cigányok,
6. csavargók,
7. drótosok,
8. esernyőcsinálók,
9. házalók,
10. jósok,
11. kéjnök,
12. kintornások,
13. koldusok,
14. köszörüsök,
15. kupecsek (alkuszok),
16. rongyszedők,
17. színészek,
18. ügynökök,
19. vándorló mesteremberek,
20. vásári árusok,
21. vásári mutatványosok,
22. vásári szerencsejátékosok,
23. egyéb vándorlók.

C)

Különös ismertetőjelek szerint:*I. Általános ismertetőjelek:*

1. testmagasság, ha 170 cm.-től lényegesen eltér,
2. testtartás,
3. termet,
4. járás,
5. hang,
6. beszédmodor (némaság),
7. kiejtés,
8. anyanyelv (ha nem magyar),
9. különös szokások.

II. A fejen:

1. haj,
2. arc,
3. homlok,
4. halánték,
5. áll,
6. szem,
7. szemöldök,
8. fülek,
9. orr,
10. száj,
11. ajkak,
12. fogak.

*III. A nyakon:**IV. A törzsön:*

1. mell,
2. has,
3. vállak.

V. A karokon:

1. felsőkar,
2. alsókar,
3. könyök,
4. kézfej,
5. tenyér,
6. ujjak.

VI. A lábakon:

1. felső comb,
2. térd,
3. alsócomb,
4. lábfej,
5. lábujjak.

VII. Egyéb ismertetőjelek.

D)

Kémgyanús egyének:*I. Megtelepedettek:*

1. férfiak,
2. nők.

II. Utazók:

1. férfiak,
2. nők.

E)

Eltűnt vagy feltalált, névleg ismert személyek:

1. eltűntek,
2. hullák,
3. öngyilkosok,
4. szerencsétlenül jártak,
5. gyengeelméjűek,
6. süketnémák.

F)

Ismeretlen személyek:

1. keresendők,
2. feltaláltak.

G)

Szokásos büntettek:*I. Állami és társadalmi rend elleni büntettek:*

1. agitátorok,
2. anarchisták,
3. kommunisták.

II. *Álhivatalnokok (hatósági jellegű színlelők):*

III. *Okmány- és közhitelpapírforgalmat veszélyeztetők:*

1. csekkhamisítók,
2. hitelpapírhamisítók,
3. okmányhamisítók,
4. okmánytolvajok.

IV. *Pénzhamisítók:*

V. *A közrendet veszélyeztetők:*

1. izgatók (esetleg csoportokba osztva),
2. közveszélyes munkakerülők.

VI. *Közerkölcs elleni büntettek:*

1. erkölcstelen merénylők,
2. erőszakos nemi közösülők,
3. fajtalankodók,
4. homoszekszuálisak,
5. leánykereskedők.

VII. *Az ember élete és testi épsége elleni büntettek:*

1. gyilkosok,
2. rablógyilkosok,
3. magzatelhajtók.

VIII. *Vagyonsbiztonság elleni büntettek:*

1. általában:

- a) árdrágítók,
- b) gyujtogatók,
- c) hamiskártyások,
- d) orgazdák,
- e) sikkasztók,
- f) szélhámosok,
- g) zsarolók.

2. csalók:

- a) adománygyűjtők,
- b) előfizetésgyűjtők,
- c) élelmiszercsalók,
- d) hamispénzcsalók,
- e) házasságszédelgők,
- f) kölcsön- és költségcsalók,
- g) lóvásári csalók,

- h) marhavásári csalók,
- i) megrendelés csalók,
- j) ingatlan csalók,
- k) árucsalók,
- l) parasztfogók,
- m) vendéglői csalók,
- n) egyéb csalók.

3. tolvajok:

a) *a tettes személye szerint:*

1. albérlőtolvajok,
2. alkalmi tolvajok,
3. cselédtolvajok,
4. kéjnőtolvajok,

b) *az elkövetés helye szerint:*

1. áruházi tolvajok,
2. dohánytőzsdetolvajok,
3. hálókocsitolvajok,
4. irodai tolvajok,
5. kirakattolvajok,
6. lakásfosztogatók,
7. mulatóhelyiségtolvajok,
8. padlástolvajok,
9. pincebetörők,
10. postatolvajok,
11. szállodai tolvajok,
12. temetőtolvajok,
13. templombetörők,
14. üzleti betörők,
15. vasúti tolvajok,
16. vásári tolvajok,
17. villatolvajok,

c) *az elkövetés módja szerint:*

1. besurranók,
2. falbontó betörők,
3. zárnyitó betörők,
4. kasszafúrók,
5. perselyfosztogatók,
6. rablók,
7. zsebtolvajok,

d) *a lopott tárgy mineműsége szerint:*

1. árutolvajok,
2. autó-motortolvajok,
3. baromfitolvajok,
4. ékszertolvajok,

5. géptolvajok,
6. huzaltolvajok,
7. járóműtolvajok,
8. kabáttolvajok,
9. kerékpártolvajok,
10. lótolvajok,
11. marha- és birkatolvajok,
12. pénztolvajok,
13. ruhaneműtolvajok,
14. szerszámolvajok,
15. szíjtolvajok,

e) *csempészek,*

f) *szokásos büntettek és alapos gyanúval terheltek szeretői alfabetikus sorrendben.*

8. §.

A kiderítetlen bűncselekmények nyilvántartása.

38. A csendőrségi nyilvántartás második főcsoportjában (mely egyúttal a H-osztályt is képezi) a következő kiderítetlen bűncselekményeket kell nyilvántartani:

1. felségsértés (kormányzósértés);
2. a király, a királyi ház tagjainak bántalmazása és a király (kormányzó) megsértése;
3. hűtlenség;
4. lázadás;
5. az állami és társadalmi rend felforgatására irányuló büntettek és vétségek;
6. a magyar állam és a magyar nemzet megbecsülése ellen irányuló büntettek és vétségek;
7. hatóság elleni erőszak büntette;
8. az alkotmány, a törvény, a hatóságok vagy hatósági közegek elleni izgatás büntette és vétsége;
9. magánosok elleni erőszak büntette;
10. pénzhamisítás büntette;
11. hamis vagy hamisított pénz forgalomba hozatala;
12. hamis vagy hamisított pénz csalárd használata;
13. hamis pénz kiadásának vétsége;
14. erőszakos nemi közösülés;
15. megfertőztetés;
16. természet elleni fajtalanság büntette;

17. kerítés büntette;
18. gyilkosság;
19. szándékos emberölés;
20. gyermekkitétel;
21. súlyos testi sértés büntette;
22. lopás büntette (értékhatár szerint);
23. sikkasztás büntette;
24. rablás;
25. zsarolás büntette és annak kísérlete;
26. csalás büntette (értékhatár szerint);
27. köz- és magánokirathamisítás büntette;
28. gyujtogatás büntette;
29. közveszélyű rongálás büntette;
30. kémkedés.

39. A kiderítetlen bűncselekmények osztályának részletes tagozódása a következő:

H)

I. Állami és társadalmi rend elleni bűncselekmények:

1. agitációk,
2. anarchista mozgalom,
3. kommunista szervezkedések,
4. röpiratterjesztések.

II. Hatósági jellegű színlelések:

III. Az okmány- és közhitelpapírforgalmat veszélyeztető bűncselekmények:

1. csekkhamisítások,
2. hitelpapírhamisítások,
3. okmányhamisítások,
4. okmánylopások.

IV. Pénzhamisítások:

1. magyar
 - a) papírpénz,
 - b) ércpénz.
2. idegen,
 - a) papírpénz,
 - b) ércpénz.

3. hamis pénz forgalombahozatala.

- a) papírpénz,
- b) érepénz.

V. Közrend elleni bűncselekmények:

1. Izgatások (esetleg csoportokba osztva).

VI. Közerkölcs elleni bűncselekmények:

1. erkölcs elleni merényletek,
2. erőszakos nemi közösülések,
3. fajtalansági esetek,
4. homoszekszuális cselekmények,
5. leánykereskedők üzelmek (kerítés).

VII. Ember élete és testi épsége elleni bűncselekmények:

1. gyilkosságok,
2. rablógyilkosságok,
3. magzatelhajtások,
4. mérgezések,
5. egyéb bűncselekmények.

VIII. Vagyonbiztonság elleni bűncselekmények:

1. általában:

- a) árdrágítási esetek,
- b) gyújtogatás (tűzeset),
- c) hamiskártyázások,
- d) orgazdaságok,
- e) sikkasztások,
- f) szélhámosságok,
- g) zsarolások.

2. csalások:

- a) élelmiszercsalások,
- b) hamispénzcsalások,
- c) házasságszédelgések,
- d) ingatlan csalások,
- e) kölcsön- és költségesalások,
- f) lóvásári csalások,
- g) marhavásári csalások,
- h) megrendelési csalások,
- i) áru csalások,
- j) parasztfogások,
- k) vendéglői csalások,
- l) egyéb csalások.

3. lopások:

a) a tettes személye szerint:

1. albérlőlopások,
2. cselédlopások,
3. kéjnőlopások,
4. cigánylopások.

b) az elkövetés helye szerint:

1. áruházi lopások,
2. dohánytőzsdei lopások,
3. hálókocsi lopások,
4. irodai (hivatali) lopások,
5. kirakatlopások,
6. lakásfosztogatások,
7. mulatóhelyeken elkövetett lopások,
8. padlásfeltörések,
9. postai lopások,
10. szállodai lopások,
11. temetőben elkövetett lopások,
12. templombetörések,
13. üzleti lopások,
14. vasúti lopások,
15. villabetörések.

c) az elkövetés módja szerint:

1. besurranások,
2. betöréses lopások,
3. kasszafúrások,
4. perselyfosztogatások,
5. rablások,
6. zsebtolvajlások.

9. §.

A tárgnyilvántartás.

40. A tárgnyilvántartás főcsoportjában (amely egyúttal az I. osztályt is képezi) nyilván kell tartani:

1. a bűnjelt képező (Szut. 445. pont) és
2. az elveszett vagy megtalált tárgyakat és állatokat.

41. A tárgnyilvántartás részletes tagozódása a következő:

I)

I. Ékszerek:

1. brilliáns,
2. fülbevalók,

3. gombok,
4. gyűrűk,
5. karkötők,
6. láncok,
7. nyakékek,
8. órák (nemesfémből),
9. egyéb ékszerek.

II. Élelmi- és élvezeti cikkek:

III. Építőanyagok:

IV. Értékpapírok:

1. részvények,
2. zálogcédulák,
3. egyéb értékpapírok.

V. Fegyver, lőszer és robbanóanyag:

1. golyós puska,
2. pisztoly,
3. robbanószer,
4. serétes puska,
5. egyéb.

VI. Fényűzési cikkek:

1. gyűjtemények,
2. képek és rajzok,
3. régiségek,
4. szőnyegek (értékesek),
5. üveg- és porcellántárgyak (értékesek),
6. egyéb.

VII. Hang- és műszerek:

VIII. Használati tárgyak:

1. cigarettatárca (nem nemesfémből),
2. levéltárca,
3. óra (nem nemesfémből),
4. pénztárca,
5. retikül,
6. egyéb.

IX. Háziállatok:

1. baromfi,
2. birka,
3. eb,
4. ló,
5. sertés,
6. szarvasmarha,
7. egyéb háziállat.

X. Háztartási cikkek:

XI. Ipari gépek és szerszámok:

1. ipari szerszámok,
2. írógép,
3. szíj,
4. varrógép,
5. egyéb gépek.

XII. Könyvek, folyóiratok, egyházi szerek:

XIII. Közlekedési eszközök:

1. automobil,
2. kerékpár,
3. kocsis,
4. motorkerékpár,
5. telefon- és távíróhuzal,
6. szekér,
7. vasúti alkatrészek és felszerelések,
8. egyéb közlekedési eszközök.

XIV. Mezőgazdasági eszközök és cikkek:

1. mezőgazdasági gépek,
2. mezőgazdasági szerszámok,
3. egyéb mezőgazdasági cikkek.

XV. Nemesfém és nemesfém-tárgyak:

1. aranytárgyak,
2. ezüstitárgyak,
3. platinatárgyak,
4. feldolgozatlan nemesfém.

XVI. Okmányok és irások:

1. anyakönyvi okmányok,
2. hivatalos ügyiratok,

3. iskolai bizonyítványok,
4. levelek,
5. személyazonossági igazolványok,
6. röpiratok,
7. útlevelek,
8. egyéb okmányok.

XVII. Pénzek:

1. valódi,
 - a) magyar,
 - b) idegen;
2. hamisított:
 - a) magyar,
 1. papírpénz,
 2. fémpénz.
 - b) idegen.
 1. papírpénz,
 2. fémpénz.

XVIII. Ruházati cikkek:

1. bunda,
2. fehérnemű,
3. öltöny,
4. prém,
5. selyem,
6. szövet,
7. télikabát,
8. egyéb.

XIX. Termények:

XX. Vadászati és halászati cikkek.

XXI. Egyéb tárgyak, amelyek az I—XX. alatt nem foglaltatnak.

10. §.

A segédadatok nyilvántartása.

42. A segédadatok nyilvántartásába a következő osztályok tartoznak:

J)

Visszavont körözések és megfigyelések lapjai:

(Betűszerinti sorrendben, öt évenként selejtítve.)

K)

Eseménynyilvántartás:

(Törvényhatóságokint és időrendi sorrend szerint nyilvántartva.)

L)

Országos vásárok:

(Az állatvásár első napja szerint rendezve.)

M)

Nyilvántartás a nyomozókulcs számára:

1. elfogandók betűrendes névsora,
2. különös ismertető jelek szerint:
 - a) általában,
 - b) a fejen,
 - c) a nyakon,
 - d) a törzsön,
 - e) a karokon,
 - f) a lábakon.

O)

Külön gyűjtemények:

(Az 56. pont utolsó bekezdése szerint.)

11. §.

A nyilvántartási betűrend.

43. Közismert tény, hogy a nevek írásmódja a kiejtéssel különösen régi vagy idegen eredetű vagy hangzású családneveknél nem mindig egyezik s ezért a helyes írásmód igen sok esetben kétes, vagy nem ismeretes; a nyilvántartó lapokat is tehát az úgynevezett fonetikus betűrend szerint kell elhelyezni és nyilvántartani.

A fonetikus betűrendben mindazokat a magán- és mássalhangzókat, amelyek akár a magyar, akár pedig bármely latin betűt használó idegen nyelven azonos kiejtéssel vagy a folyékony beszédben meg nem különböztethető rokonhangzással bírnak, vagy amelyeket a

magyar nyelvben másként ejtünk ki, mint az illető idegen nyelvben, egyenértékűeknek, vagyis azonosaknak tekintjük azzal az illető hangzó magyar kiejtésének megfelelő magán- vagy mássalhangzóval, amely a magyar betűrend sorrendjében legelőször fordul elő.

44. A fonétikus betűrendben az egyenlő értékű magán- és mássalhangzók a következők:

1. a = a	28. ly = l
2. á = a	29. m = m
3. ae = a	30. n = n
4. ä = a	31. ny = n
5. b = b	32. o = o
6. c = c	33. ó = o
7. ch = h	34. ö = o
8. ck = c	35. ő = o
9. cz = c	36. oe = o
10. cs = c	37. p = b
11. d = d	38. ph = f
12. dz = c	39. r = r
13. ds = c	40. s = s
14. dzs = c	41. sch = s
15. e = a	42. sz = s
16. eö = o	43. t = d
17. é = a	44. ts = c
18. f = f	45. ty = d
19. g = c	46. u = u
20. gy = c	47. ú = u
21. h = h	48. ue = i
22. i = i	49. ü = i
23. ie = i	50. ü = i
24. í = i	51. v = f
25. j = j	52. w = f
26. k = c	53. z = c
27. l = l	54. zs = c
55. y = i	

45. Különleges szabályok:

1. A magánhangzókat csak a név elején, mint első betűt, kell fonétikusoknak tekinteni és sorolni; a névben mindig a rendes (latin) betűrend sorrendjében sorolnak, kivéve az ü betűt, amely a névben is i marad.

2. A kettőzött magán- és mássalhangzókat mindig egynek kell tekinteni. Pl. Maár = már, Öttevényi = öttevényi, Sommer = somer, Bükkházy = bükházy.

3. Ha két, bár egy csoportbeli mássalhangzó úgy kerül egymás mellé, hogy mind a kettő különféleképpen hangzik, akkor azokat — természetesen a fonétikus jelzésük szerint — két hangzónak kell tekinteni. Pl. Macskássy = maccási, Bácskay = baccai, Backamadarasi = baccamadarasi, de már Backer = bacer.

4. A *qu*, *x* és *chs* kettős mássalhangzók kettős hangzásukat mindig megtartják, ezeket tehát a hangzásukban előforduló mindkét mássalhangzó fonétikus betűjeleivel kell jelezni, vagyis *qu* = *c + f*, *x* = *c + s*, *chs* = *c + s*. Pl. Quintus = cfindus, Buxbaum = bucsbaum, Ochs = ocs.

5. Az *ai*, *au*, *ay*, *ei*, *ej*, *eu*, *ey* kettős hangzókat úgy kell tekinteni, mintha helyettük *aj* volna írva. Pl. Neumann = najman, Ney = naj, Fayl = fajl, Preier = brajer, Fejsze = fajse stb.

6. Ha két külön-külön hangzó különböző magánhangzó van egymás mellett, akkor azokat úgy kell tekinteni, mintha közéjük *j* betű lenne írva. Pl. Sourek = sojurec, Bielik = bijelic, Biazini = bijacini, Joannovits = jojanovic. (De: ae = a, eö = o, ie = i, oe = o, ue = i.) Megjegyzendő, hogy ha a két magánhangzó közé képzelt *j* betű előtt a vagy e magánhangzó van, azt az odaképzelt *j* betűvel együtt — az 5. pontban foglalt szabály alkalmazásával — *aj*-nak kell tekinteni. Pl. Deák = dajac, Teodor = dajodor.

7. A *h* betűt mássalhangzó előtt figyelmen kívül kell hagyni. Pl. Kahle = cale, Máhrer = marer, Kohnert = conerd, Uhlig = ulic stb.

8. Az itt 1—7. pont alatt felsorolt különleges szabályokat a vezetéknemeknek mindig csak annál az első három (illetve négy vagy öt) hangzójánál kell alkalmazni, amelyeket az elhelyezésnél az 51. pont értelmében figyelembe veszünk.

Az egyenértékű hangzókat és a hangzókra vonatkozó különleges szabályokat minden nyilvántartónak kívülről és tökéletes biztossággal kell ismernie.

46. A fonétikus betűrend szerint a nyilvántartó lapokat az adott vezetéknev első hangzója (betűje) szerint mindig az azzal egyenértékű, a betűrend sorrendjében legelső helyen álló hangzóval jelzett fiókba kell elhelyezni, illetve ott kell keresni. Tehát pl. a Kovács nevet a vele egyenértékű c hangzóval jelzett fiókban, az Elekes nevet az a-jelzésű, a Tomory nevet a d-jelzésű, a Vogel nevet az f-jelzésű fiókban stb. A fiókok jelzésének az egymással egyenértékű hangzók közül mindig a betűrendben legelső helyen álló hangzót kell mutatnia. A kezdőbetűk szerint elhelyezett vezetéknevet az illető betűn belül is — a bennük következő második, harmadik és negyedik betűk szerint — további betűrendben kell elhelyeznünk, mert enélkül a keresett nevet az ugyanazon kezdőbetű alá sorozott nyilvántartó lapok nagy száma miatt vagy egyáltalában nem, vagy csak hosszas keresgélés után lehetne megtalálni.

47. A vezetékneveket besorolás szempontjából 2 csoportra osztjuk: olyanokra, amelyek magánhangzóval és olyanokra, amelyek mássalhangzóval kezdődnek. Azt a három vagy négy betűt, amelyek alapján a sorolást eszközöljük, képletnek (betűcsoportnak) nevezzük.

1. A magánhangzóval kezdődő nevek képletezésénél csak az első három betűt vesszük figyelembe. (Erdei = ard, Auer = aje.)

2. A mássalhangzóval kezdődő nevek képletezésénél a három első betűt és az utánuk netalán következő magánhangzók figyelmen kívül hagyása mellett a következő mássalhangzót vesszük fel a képletbe. (Fülöp = filb, Balogh = balc.)

Ez alól a szabály alól kivételt képeznek azok a nevek, amelyek három mássalhangzóval kezdődnek, mert ezeknél a harmadik betű után következő magánhangzót nem hagyjuk figyelmen kívül, hanem azt vesszük fel a képletbe.

Ha a mássalhangzóval kezdődő név harmadik hangzója után „j” betű következik, akkor azt — az „i” betűhöz hasonló hangzása miatt — nem mássalhangzónak, hanem magánhangzónak tekintjük, vagyis figyelmen kívül hagyjuk s csak az utána következő első mássalhangzót vesszük figyelembe. Pl. Puljer = bulr.

De ha figyelembevehető más mássalhangzó nincs, a „j” betűt akkor is megtartjuk, ha a negyedik helyen áll. (Marjai = marj.)

A keresztneveket nem képletezzük.

48. A nyilvántartási lapokat a vezetéknevekből alkotott képletek szerint soroljuk.

1. A sorolásnál elsősorban a képletek első betűjét vesszük figyelembe s ezek alapján a lapokat a fonétikus abc sorrendjében csoportosítjuk (a, b, c, d, f, h, i, j, l, m, n, o, r, s, u). Ha a képlet csak egy betűből áll, akkor a nyilvántartási lap az ugyanezen betűvel kezdődő képletek élére sorol. (Ó János név annak „O” képlete alapján az „O”-val kezdődő képletek élére sorol.)

2. A két, három, négy betűből álló képleteknél a további sorolást elsősorban a második betű alapján a következő sorrendben eszközöljük: a, e, i, o, u, b, c, d, f, h, j, l, m, n, r, s, azaz a magánhangzók mindig megelőzik a mássalhangzókat (ba, be, bi, bo, bu, bc, bd, stb.).

Ha a második betű is egyezik, akkor a sorolást a harmadik, ha még az is egyezik, a negyedik betűnek az előbbi bekezdésben meghatározott sorrendje szerint eszközöljük (bac, bad, bacm, bacr, . . .).

3. Olyan képleteknél, melyeknél a két (három) első betű azonos, a sorrendet a betűk száma határozza meg. Így a két (három) azonos betűvel kezdődő képleteknél, a kevesebb betűből álló képlet megelőzi a több betűből állókat (ba, bac, badr, bc, bca, bcid, . . .).

4. Teljesen egyező képleteknél az egymás közti sorolást a keresztnév kezdőbetűje alapján a magyar abc sorrendjében eszközöljük (Nagy János, Nagy Péter). Ha a keresztnevek kezdőbetűje is egyezik, a további sorolást a születési idő — év, hó, nap — határozza meg (Kiss Mihály 1905. XI. 15., Kiss Mihály 1901. X. 5.).

5. Ugyanazon keresztnévnél a férfinév megelőzi az asszonynevet, tehát Béla előbb jön, mint Béláné.

49. A 48. pontban foglalt sorolási alapelveknek a következő részleteit is figyelembe kell venni:

Ha a *magánhangzóval kezdődő név* második betűje is magánhangzó, akkor a két első magánhangzóval a „Különleges Szabályok” szerint járunk el.

Ha a magánhangzóval kezdődő név második és harmadik betűje mássalhangzó, akkor a név második és harmadik mássalhangzóit a velük egyenlő értékű s a fonetikus betűrendben legelső helyen álló hangzók sorrendjében kell elhelyezni, tehát pl. Ébrey = abr. alá, Altmann = ald. alá.

Ha a magánhangzóval kezdődő név harmadik betűje magánhangzó (pl. Üregdy), akkor a harmadik hangzót nem a fonetikus, hanem a rendes betűrend magánhangzóinak sorrendjében helyezzük el. Pl. Éberhardt = abe, Auer = aje, Aladics = ala, Elekes = ale, Ikafalvi = ica, Illés = ilé, Utassy = uda stb.

50. Ha a mássalhangzóval kezdődő név második betűje magánhangzó, akkor a besorolásnál legelőször is ezt vesszük figyelembe, de nem a fonetikus, hanem a rendes betűrend szerint. Tehát: Kovács = co, Szekeres = se, Bélaházy = bé, Tanninger = da, Faludy = fa stb.

Ha a mássalhangzóval kezdődő név második betűje is mássalhangzó, akkor a nyilvántartólapot nem arra a helyre kell helyezni, amelyet számára a második mássalhangzó a fonetikus betűrend sorrendje szerint kijelöl, hanem az ugyanazon betűvel kezdődő olyan nevek legvégére, amelyeknek a második betűje magánhangzó. Az így együtt levő, két mássalhangzóval kezdődő nevek egymás között a második mássalhangzók fonetikus sorrendjében következnek: Pl. Blaha, Breier: a Bu-val kezdődő nevek után = bl, br. Krámer Klein: a Cu-val kezdődő nevek után = cl, cr stb.

Ha a mássalhangzóval kezdődő nevek harmadik betűje magánhangzó, akkor azt a rendes betűrend szerint soroljuk, kivéve az ü betűt, amely i marad. Pl. Krammer = cra, de ha a harmadik és negyedik betű is magánhangzó, akkor a „Különleges Szabályok“ szerint járunk el. Pl. Kleiner = claj.

Ha a harmadik betű is mássalhangzó (három mássalhangzóval kezdődő nevek), akkor a nyilvántartólapokat a kettős mássalhangzóval kezdődő nevek legvégére kell helyezni, egymás között először a második és azután a harmadik mássalhangzó fonetikus sorrendjében sorolva. Pl. Strasser = sdra, Stróbl = sdro.

Ha a negyedik betű magánhangzó, akkor azt figyelmen kívül hagyjuk (l. 47. pont 2. alpont) s az utána következő első mássalhangzót keressük meg s ezt tekintjük úgynevezett vezetőhangzónak, amelyet azonban nem a rendes, hanem a fonetikus betűrendben soroljuk. Pl. Balázs = balc, Balogh = balc, Fülöp = filb, Huszár = husr, Márevics = márf, Pillinger = biln, Szöllösy = sols stb.

Ez alól a szabály alól kivételt képeznek azok a nevek, amelyek három mássalhangzóval kezdődnek, mert ezeknél a harmadik betű után következő magánhangzót nem hagyjuk figyelmen kívül, hanem vezetőhangzónak tekintjük s a lapokat azok rendes betűrendjében soroljuk. Pl. Strasser = sdra, Strommer = sdro, Stremmer = sdre, Stricker = sdri, Struchár = sdru.

Ha a negyedik betű is mássalhangzó (négyes mássalhangzóval kezdődő nevek), akkor a nyilvántartólapok az ugyanezen betű alatt levő hármas mássalhangzóval kezdődő nevek legvégére jönnek, egymás között a második, majd a harmadik, végül a negyedik mássalhangzó fonetikus sorrendjében sorolva.

Vannak olyan nevek, amelyek csak egy, két vagy pedig három hangzóból állanak. Ezek elhelyezésénél általános szabály, hogy ugyanazon kezdőbetű alatt az egy betűből álló nevek az elhelyezés sorrendjében megelőzik a két betűből állókat, a két betűből állók a három betűből állókat és végül a három betűből állók megelőzik azokat a neveket, amelyeknek az elhelyezésénél négy betűt vehetünk figyelembe. Pl. Ó (rég) az o-csoportban minden más nevet megelőz; utána jönnek a kétbetűs nevek; Ór, Ós stb., ezután a hárombetűsök, majd a négybetűsök. Órfy pl. az orf betűcsoportban megelőz minden más olyan nevet, amely négy betű alapján lett sorolva.

Ha valamely egyes vagy kettős hangzónak akár a név elején, akár pedig magában a névben való hangzása többféle lehet vagy kétséges, akkor a főnyilvántartásba a nyilvántartólapon kívül annyi mutatólapot (l. 57. pont) is el kell helyezni, ahányféleképpen az illető név hangzik vagy hangozhatik. Pl. Ziegler lehet Siegler és Cigler vagy Czigler is; Rosner lehet Rózner is, Singer

lehet Zinger is, Brzezina lehet Bzsezsina vagy Pse-sina is.

A képletben magánhangzóval kezdődő neveknél legfeljebb két magánhangzó, mássalhangzóval kezdődő neveknél pedig csak egy magánhangzó (de esetleg egy sem) szerepelhet.

51. A vezetéknévek csoportjainak keretein belül a keresztnevek magyar betűrendben következnek egymásután.

A születési kiváltságot (herceg, gróf, báró), a nemességet vagy az azt jelző előneveket, a vitéz, doktor, özvegy, idősb, ifjabb stb. megjelöléseket vagy ezek rövidített jelzéseit figyelmen kívül kell hagyni, de a név után zárójelben oda kell írni. Ugyancsak a név után, zárójelben kell feltüntetni az esetleges megkülönböztető vagy gúnynevet is. Pl. Péter János (Mihályé), Lajos Aladár (Birka). Ha valakinek a neve előtt kettős névre vagy asszonyi névre valló betűjelzés van (pl. B. Szabó János vagy T. Nagy Mária), akkor a névről az első betűjelzés szerint is mutatólapot kell kiállítani.

Kettős vezetéknévnél mindig csak az első vezetéknévet kell figyelembe venni. Ha kétség merül fel aziránt, hogy kettős vezetéknévnél az első vezetéknév nemcsak előnév-e, akkor a második vezetéknévre mutatólapot kell kiállítani s azon az első vezetéknévet a második után zárójelben fel kell tüntetni.

A nagyon gyakori neveket, mint pl. Kiss, Nagy, Molnár stb., ha az ezen nevekre szóló nyilvántartólapok száma nagy, elkülönítve lehet kezelni. Ebben az esetben a Veres (Veress, Veöreös) nevet „Vörös“-ként, a Seres (Seress) nevet pedig „Sörös“-ként kell kezelni.

12. §.

A nyilvántartási főlapok.

52. A Bűnügyi Körözések Lapját, a Nyomozati Értesítőt, valamint az alosztályértesítéseket az alosztályhoz való megérkezésük után azonnal a személyi nyilvántartást vezető nyilvántartónak kell átadni. A nyilvántartók azoknak a személyeknek a neveit, akiket a

jelen utasítás 35. pont 1—10. alpontjai értelmében az alosztálynál nyilvántartásba kell venni, piros irónnal alá húzzák.

Ennek megtörténte után meg kell állapítani, hogy a körözött, illetve nyomozott egyénnek a főnyilvántartási anyagban nincs-e már nyilvántartólapja (priorálás). Ha a körözésben (nyomozatban) ugyanazon személynek több neve (álneve) van megemlítve, akkor a priorálást valamennyi név alapján meg kell ejteni.

Ha a körözött (nyomozott) egyénnek a főnyilvántartásban nincsen nyilvántartó lapja, róla (férfiakról fehér, nőkről rózsaszínű) 10 × 12 cm nagyságú, kéregpapírból készült, ú. n. „Nyilvántartási főlap“-ot (2. melléklet) kell kiállítani. A körözés (nyomozat) szövegében foglalt azokat a személyi és egyéb adatokat, amelyeket a nyilvántartási főlapra (főlap) reá kell vezetni, kék irónnal alá kell húzni.

53. A főlapok kiállításánál figyelemmel kell lenni a következőkre:

Név-nél a főlapra mindig a nyilvántartott valódi nevét kell írni. Ha a név kétes, utána zárójelben kérdőjelet kell tenni. A vezetéknévet idegen neveknél is mindig először kell írni.

A foglalkozás feltüntetése, különösen azonos nevű egyénekénél, az azonosítás szempontjából fontos.

Születési hely gyanánt csak a várost vagy a községet kell megjelölni, az országot csak akkor, ha a születési hely nem fekszik Magyarország területén.

A születési évet, hónapot és napot a születési hely után kell írni, minden megjegyzés nélkül. Pl. Szeged 1903. IX. 19.

Ha a születési év nem ismeretes, csak a nyilvántartott körülbelüli *kora* van megjelölve, akkor a születési hely után az életkort kell beírni, de tört alakban oda kell írni az évet is, amelyre az illető kora vonatkozik. Tehát pl., ha valaki Szegeden született és 1930-ban kb. 36 éves volt: Szeged 36/1930.

Ha a nyilvántartott *illetőségi helye* nem ismeretes, akkor *állandó lakhely* gyanánt azt a helyet kell beírni, ahol a nyilvántartott legutoljára huzamosabb ideig tar-

tózkodott. Nagyobb helységeknél célszerű a közelebbi címet (utca, házszám) is beírni.

A *nyilvántartás oka* gyanánt az elkövetett bűncselekményt kell beírni. Ha a nyilvántartott konkrét bűncselekménnyel nincs gyanúsítva, csupán megfigyelést igényel, akkor ebbe a rovatba: „megf.“ betűket kell írni. Elveszett személyazonossági igazolványok vagy más okmányok tulajdonosainál ebbe a rovatba: „igazol.“, olyan feltalált élő egyéneknél, akiknek személyi adatait, lakhelyüket stb. kell megállapítani (gyengeelmájúak, elmebetegek stb.) „felt.“ jelzést, névleg ismert hulláknál: „hulla“ jelzést, eltűnteknél: „eltűnt“ jelzést, katonaszökevényeknél: „katona“, megszökött fegyencseknél: „fegyenc“, megszökött raboknál: „rab“, megszökött foglyoknál: „fogoly“, kiutasítottaknál: „kiutas.“ jelzést kell alkalmazni.

Alapadat gyanánt a Bűnügyi Körözések Lapjának, illetve a Nyomozati Értesítőnek számát, évfolyamát és tételszámát kell feljegyezni, amely a körözést, illetve a nyomozatot közölte. Pl. Bkl. 12/1929—1263. vagy: Nyé. 36/1929—482. Ha az alapadat gyanánt valamelyik nyomozó-alosztály értesítése (l. 20. §.) szolgált, úgy az illető alosztály kerületének számát (római számmal jelezve), az értesítés számát, évfolyamát és esetleg tételszámát kell feljegyezni. Pl. VI/36—1929—8. (Debreceni nyomozó alosztály 1929. évi 36. sz. értesítésének 8. tételszáma.) Ha pedig az alapadatot valamely, az alosztálynál iktatott ügydarab (lásd 78. pontot) tartalmazza, akkor csak annak az iktató számát és tört alakban az évszámot kell feljegyezni. (Pl. 686/B. 1929.) Ha az ügyiratok, amelyek a nyilvántartási fölapon szerepelnek, később valamely utószámhoz csatoltattak (l. 75. pont utolsó bekezdését), akkor a fölapra utólag a legutolsó iktatószámot is fel kell jegyezni, de az előző számokat is meg kell hagyni. Természetes, hogy ilyenkor az összes ügyiratokat — tehát az előzményeket is — mindig a legutolsó iktatószámnál kell keresni.

54. A nyilvántartó lapok nem arra szolgálnak, hogy az alosztály kizárólag azok alapján adjon felvilágosításokat, hanem, hogy a nyilvántartót reávezzék az alapadatra, vagy hogy ugyanannak a személynek egyszerre

több helyről eszközölt körözésére (nyomozatára) figyelmeztessenek. Az alapadatok pontos feljegyzése tehát igen fontos, mert attól függ az egész nyilvántartás értéke és használhatósága.

Mindazokat a neveket, amelyekre mutatólap lett kiállítva, a fölapnak „Mutatólap“ (l. 57. pont) feliratú rovatába is be kell vezetni, hogy a nyilvántartás megszűnése esetén a fölappal együtt a mutatólapokat is ki lehessen emelni.

A „*melléklap*“ rovatba a fölaphoz tartozó melléklap, esetleg a gyűjtőlap beosztási jelzését kell írni.

A „*megjegyzés*“ rovat olyan adatok esetleges bejegyzésére szolgál, amelyeknek a fölap többi rovataiban nincsen helyük, de amelyeknek bejegyzése akár az azonosítás, akár pedig a nyilvántartók figyelmeztetése szempontjából célszerűnek látszik. Ha a nyilvántartott egyénnek *feltűnő* különös ismertetőjelei vannak, célszerű azokat itt röviden feljegyezni. Olyan egyéneknél, akikkel szemben fokozott elővigyázatot kell tanúsítani, ebbe a rovatba piros íróval „veszélyes!“ szót kell írni. Ugyanide kell beírni az esetleges tettestársak neveit is.

A „*kiállította*“ rovatba azt kell feljegyezni, hogy a fölapot melyik év, melyik hó, melyik napján és ki állította ki. Erre a célra a ruggyantabélyegzőt kell használni.

55. A fölapok fejrészen levő baloldali jelzés nélküli kockába az elhelyezés és a keresés megkönnyítése végett a képletet kell beírni, amelynek alapján a nyilvántartott neve a jelen utasítás 11. §-ában foglaltak figyelembe vétele mellett a fonetikus sorrendbe besoroltatott, — a fölap felső jobbsarkán levő azonos kockába pedig azt az évet kell írni, amelyben a fölap a nyilvántartott egyén fel nem találása esetén kiselejtíthető lesz. Ilyen gyanánt a legutoljára elkövetett, illetve legsúlyosabb bűncselekmény elévülési évét (Btk. 106—108. §.) követő esztendőket kell feltüntetni. Tekintettel azonban arra, hogy a nyilvántartott időközben olyan újabb bűncselekményeket követhet el, amelyek az elévülési időt is kitolják, ezt a bejegyzést íróval kell eszközölni.

Az ország területéről örökre kiutasított egyéneknél ebbe a kockába dült keresztet kell írni.

Feltételesen szabadságolt fegyenceknél a feltételes szabadság lejártát követő évet kell feltüntetni.

Gyanus (megfigyelendő) egyéneknél a főlap a kiállításától számított öt év alatt évül el, ha az illető ezen idő alatt eljárásra okot nem szolgáltatott.

A főlap első oldalán levő hat számozott kocka az úgynevezett figyelmeztetőjelzések céljait szolgálja, amelyeknek az a rendeltetésük, hogy a nyilvántartót egyes támpontokra vagy körülményekre a keresés alkalmával mintegy optikai úton figyelmeztessék. Elfogandó egyéneknek az 1. kockába kék pontot kell tenni. A többi kockákba alkalmazandó jelzéseket a gyakorlat folyamán mutatkozó szükség szerint és az alosztályparancsnokok javaslata alapján a nyomozó osztályparancsnok szabályozza. A jelzéseket változtatni tilos.

A főlap hátlapján levő kockák később szabályozandó statisztikai adatok jelzésére szolgálnak.

56. A főlap kiállítása után a nyilvántartó az alapadat szélzetére reávezeti, hogy a főlapot mikor és ki állította ki. Pl. „Főlap 1929. V/1. Fekete th.“ A feljegyzések nagy számára való tekintettel, de a könnyebb olvashatóság céljából is célszerű ennek a bejegyzésnek a nem változó szövegét is ruggyantabélyegzővel alkalmazni.

Ha a nyilvántartó egy több önálló tételt tartalmazó alapadat (Bűnügyi Körözések Lapja, Nyomozati Értesítő, alosztályértesítés stb.) alapján több főlapot állított ki, akkor a fenti feljegyzést elég az alapadatot tartalmazó közlemény legvégén, egyszer alkalmazni, ha azonban az ugyanazon közleményben szereplő személyek főlapjait többen állították ki, akkor a kiállító nevét minden egyes tétel szélzetére külön oda kell írni.

Abban az esetben, ha a körözött (nyomozott) egyének már van főlapja, azt ki kell emelni és a folytatólagos adatokat újabb főlap kiállítása nélkül, a már meglévő régi főlap üresen maradt részére reá kell vezetni. Pl. „Kecskeméti ügyészség család miatt körözi. Bkl. 16/1929—698.“ Vagy: „Kajdacsai örs betöréses lopással gyanúsítja Nyé. 8/1929—186.“ Vagy: „Kémgyanús B. 246/1929.“ Az egyes bejegyzéseket vonallal el kell választani.

Az alapadatot tartalmazó közlemény szélzetére a nyilvántartási főlapon történt folytatólagos bejegyzést is úgy kell feljegyezni, amint az az előző pontban a főlapok kiállításánál van elrendelve.

Ha valamely hatóság vagy szerv már elkészített és kitöltött nyilvántartási lapokat küld meg a nyomozó alosztálynak nyilvántartás végett, azokat — ha terjedelmük megengedi — iktatás nélkül be kell sorolni, a szükséges melléklapokat azonban az ilyen főlapokról is ki kell állítani. A csendőrségi nyilvántartó lapoktól eltérő terjedelmű ilyen nyilvántartási lapokat a jelen utasításban lefektetett általános elvek szerint külön kell gyűjteni, de róluk a főnyilvántartásban mutatólapokat kell kiállítani. Az esetleges ilyen külön gyűjtemény az O. osztályt képezi, az ebbe sorolt lapokat „O. lapok“-nak nevezzük.

13. §.

A mutató- és melléklapok.

57. Ha a főlapon szereplő egyének több neve (álneve) ismeretes, vagy ha a név hangzása többféle lehet, akkor minden egyes névre külön-külön világoskék színű, ú. n. „mutatólap“-ot kell kiállítani. A mutatólapra csak az álnevet kell felírni, alatta utalni kell arra a névre, amely alatt az illető nyilvántartott egyén főlapja ki van állítva. Tévedések elkerülése végett a mutatólapra az illető foglalkozását, születési helyét és évét, vagy ha ezek nem ismeretesek, valami egyéb olyan adatot is fel kell írni, amelyből a helyes főlapot meg lehet találni. Erre különösen olyan neveknél van szükség, amelyek gyakran fordulnak elő s amelyek ezért több főlapon is szerepelhetnek.

58. Azokról a súlyos, veszélyes vagy szokásos büntetésekről, akiknek a 36. pont B—G) osztályai alatt felsorolt melléknyilvántartásokban való nyilvántartása is szükségesnek látszik, a főlapon és az esetleges mutatólapokon kívül „melléklap“-okat is ki kell állítani, a főlap megfelelő rovatában pedig a beosztási jelzéssel jelezni kell, hogy az illetőnek a személyi nyilvántartás melyik osztályában van melléklapja.

Beosztási jelzés gyanánt az al csoportoknak, illetve az al csoport alsóbb tagozatainak azt a betű- és számjelzést kell alkalmaznunk, amely a 7—10. §-okban foglaltatik. Vagyis Pl. GIII3 azt jelenti, hogy a nyilvántartott egyénnek a G) osztály (szokásos büntettek) III. csoportjában az okmányhamisítók között, GVIII3—b1 az áruházi tolvajok között, B14 a közsörűsök között stb. melléklapja van.

A melléklapokon mindig a fölapra vezetett névnek kell szerepelnie. Férfiak melléklapja fehér, a nőké rózsaszín.

59. Melléklapokat a B—O) osztályok részére lehet kiállítani. A melléklapok nem rovatozottak, csupán a név (vezérszó) helye van megjelölve, a szükséges egyéb adatokat a nyilvántartó belátása szerint jegyzi fel. Valamennyi melléklapon fenn, a baloldali számozatlan figyelmeztető kockába a név képletét, a jobboldali számozatlan kockába pedig annak az osztálynak, illetve alosztálynak stb. a beosztási jelzését kell írni, amelybe a melléklap tartozik. A számozott kockákba később meghatározandó figyelmeztető jelzéseket kell majd alkalmazni.

Ha a melléklapon vezérszó gyanánt név szerepel, annak a fölap első vízszintes rovatába beírt névvel egyeznie kell. A melléklapra fel kell jegyezni vezérszó gyanánt a nevet, ez alá zárójelben az esetleges álnevet, azután folytatón és röviden, hogy milyen bűncselekményeket, hol és milyen módon szokott elkövetni, illetve hol és milyen módon követett el, az eltűnt vagy feltalált személyeknél pedig, hogy hol és mikor találtak fel vagy tűntek el. A bejegyzés után az alapadat számát is fel kell tüntetni.

Folytatólagos adatok tudomásulvétele esetén azokat folytatón a melléklapra fel kell jegyezni, az egyes bejegyzéseket egymástól vonallal el kell választani s minden bejegyzés után annak a nyilvántartónak a nevét is oda kell írni, aki a bejegyzést eszközölte.

Az F)-osztályba tartozó olyan feltalált vagy keresendő személyeknél, akiknek a nevük nem ismeretes, vezérszó gyanánt az illető nemét, körülbelüli életkorát és a feltalálás vagy eltűnés helyét és napját kell írni.

Pl. Férfi — 24/1930 — Jánoshalma 1930. I. 13. Vagy: Nő — 18/1930 — Érd 1930. III. 1.

60. A kiderítetlen bűncselekmények nyilvántartásába csak a jelen utasítás 38. pontjában felsorolt bűncselekményeket kell felvenni, de ha ugyanaz a gyanúsított vagy bünszövetkezet követett el sorozatos bűncselekményeket, ott fel nem sorolt büntettek és vétségek is felvehetőek. Vezérszó gyanánt a bűncselekménynek nemcsak a büntetőtörvény szerinti minősítését kell írni, hanem azt a lehető legközelebből is meg kell jelölni. Pl. nemcsak „lopás“, hanem „ékszerlopás, lólopás, sertéslopás“ stb., nem „okirathamisítás“, hanem „bizonyítványhamisítás, váltóhamisítás“ stb. A vezérszó után fel kell jegyezni, hogy a bűncselekményt mikor és hol követték el, mennyi a kárérték, milyen a sérelem mérve, ki a sértett és a gyanúsított. Ha a gyanúsított ugyanazzal vagy több összefüggő cselekményével több bűncselekményt követett el, akkor vezérszó gyanánt a leg súlyosabbat, esetleg a gyanúsított egyéniségére legjellemzőbbet kell feltüntetni, ha azonban ugyanaz az ismeretlen gyanúsított — bár esetleg ugyanazon alkalommal — több önálló bűncselekményt követett el, mindenikről külön-külön melléklapot kell kiállítani.

61. A tárgynyilvántartásban a bűnjelül szolgáló vagy más okból nyilvántartott tárgyat lehetőleg úgy kell vezérszó gyanánt megjelölni, hogy annak nemét, anyagát, minőségét, rendeltetését stb. a keresésénél első pillantásra meg lehessen állapítani. Tehát pl. nemcsak „óra“, hanem „ingaóra, ébresztőóra, aranyóra egyfedelű, ezüstóra kettősfedelű“ stb., nemcsak „ló“, hanem „kancaló“ heréltló“ stb., nemcsak „pisztoly“, hanem „forgópisztoly, Steyer-pisztoly“ stb. Ha valamely tárgy gyári vagy más száma ismeretes, úgy azt is a vezérszóhoz kell írni.

Hivatkozni kell a mintafüzet számára és tétel számára, amely alatt az illető tárgy ábrája megtalálható, illetve amelyik a nyilvántartott tárgyhoz a leginkább hasonlít.

Elvesztett tárgyak és állatok közül csak az 50.— pengőn felüli értékkel bírót kell nyilvántartani.

62. Az egyes osztályok fő- és melléklapjai között rendszerint összefüggés van. Gyakran előfordul ugyanis, hogy a főlapon nyilvántartott egyén bűncselekményéből vagy pedig a kiderítetlen esetekből származó bűnjel a tárgynyilvántartásba is belekerül. Szükséges tehát, hogy a főlapok a melléklapokkal, valamint az utóbbiak egymással — összefüggésük szerint — összekapcsoltsassanak, hogy a gyanúsított elfogása, a bűncselekmény kiderülése vagy a bűnjel megkerülése esetén az illető személyre vagy esetre vonatkozó összes fő- és melléklapok kiemelhetők legyenek. Ezért az ugyanazon bűncselekményre, vagy az ugyanazon gyanúsítottak által elkövetett sorozatos bűncselekményekre vonatkozó melléklapok valamelyikének hátoldalára piros tintával fel kell írni, hogy melyik osztály milyen vezérszavú és számú melléklapjai függenek össze egymással. Azt a melléklapot, amelyre ezeket az adatokat feljegyezzük, „gyűjtőlap”-nak nevezzük. Szám gyanánt az alapadat számát kell feltüntetni. Pl.:

Összefügg:

HVIII3—b5 Kirakatlopás. Nyé 17/1926—682.

I. I4. Brillians gyűrű Bkl. 12/1929—1864.

I. I7. Brillians nyakék Nyé. 17/1926—682. stb.

Vagy pl.:

B7. drótos.

CI3. hang.

GVIII3—b6 lakásfosztogató.

A főlapon és az összes többi melléklapokon elegendő csak a gyűjtőlapra utalni.

Gyűjtőlap gyanánt mindig a legelőször, illetve a főlap után legelőször kiállított melléklap szolgáljon. A gyűjtőlapot az 1. oldal 1. jelzőkockájában piros ponttal kell megjelölni. Addig, amíg a főlap érvényben van, a gyűjtőlapot sem szabad kivenni még akkor sem, ha a gyűjtőlap adatai önmagukban hatályukat veszítették is.

63. Az országos vásárok nyilvántartása napok szerint rendezett nyilvántartó lapokon történik. Minden nap számára külön-külön lapot kell felfektetni s minden lapra a rendes abc sorrendjében fel kell írni azokat a városokat vagy községeket, amelyekben az illető napon

országos vásár van. Ha a vásár több napon át tart, akkor az illető helységet valamennyi nap nyilvántartólapjára fel kell írni annak a megemlézése mellett, hogy az állat- vagy kirakóvásárnak hányadik napja esik az illető napra. A különösen népes vagy nagyobb területre kiterjedő jelentőséggel bíró vásárokat piros tintával alá kell húzni.

14. §.

A nyilvántartó lapok osztályozása és megőrzése.

64. A nyilvántartó lapok megőrzésére a nyilvántartó szekrények fiókjai szolgálnak. A nyilvántartási anyagot a fiókokban a 7—9. §-okban megállapított sorrendben kell elhelyezni. A nyilvántartó lapok számára való tekintet nélkül külön-külön fiókokban kell elhelyezni:

1. az A. osztályban minden egyes, a fonétikus abc-ben önállóan szereplő kezdőbetűt; s az utolsó kezdőbetű után a gúnyneveket;

2. a B. osztályban az 1—4., az 5., a 6—10., a 11—16. és 17—23. számú csoportokat;

3. a C. osztályban az I., a II. és a III—VII. alosztályokat;

4. a D. osztályban az I. és a II. alosztályt;

5. az E. osztályban az 1—4. és 5—6. csoportokat;

6. az F. osztályban az 1. és 2. csoportot;

7. a G. osztályban az I., a II—IV., az V., a VI., a VII., a VIII. 1., a VIII. 2., a VIII. 3. a—b, a VIII. 3. c és a VIII. 3. d alosztályokat, illetve csoportokat;

8. a H. osztályban az I., a II—IV., az V., a VI., a VII., a VIII. 1., a VIII. 2., a VIII. 3. a—b és a VIII. 3. c alosztályokat, illetve csoportokat;

9. az I. osztályt (alosztályonként külön-külön);

10. a J. osztályt (5 fiók);

11. a K. osztályt;

12. az L. osztályt;

13. az M. osztályt;

14. az O. osztályt (a lapok nagyságának megfelelő külön dobozban).

Minden fiókot könnyen olvasható felirattal kell ellátni. A főosztályban a fiókra fonétikus sorrendben az első és utolsó betűcsoportot kell írni, amely alá tartozó nyilvántartási lapok abban el vannak helyezve, a B.—M. osztályok fiókjaira pedig az azokban elhelyezett nyilvántartási lapoknak a 7—10. §-ok sorrendjében értett első és utolsó beosztási jelzését.

65. A nyilvántartó lapoknak az egyes fiókokon belül való további széttagozására az úgynevezett *vezetőlapok* szolgálnak, amelyek piros, világoskék, világossárga és fehér színű, erősebb minőségű kéregpapírból készülnek. A vezetőlapoknak a nyilvántartó lapok felületéből kiemelkedő jelzőfelülettel kell bírniok, amelyre írni lehet.

A fiókokban akkor kell vezetőlapokat alkalmazni, ha az ugyanazon kezdőbetűvel kezdődő betűcsoportokba sorolt nyilvántartó lapok száma annyira felszaporodik, hogy további széttagozás nélkül már csak nehezen kezelhetők és nem nyujtanak kellő áttekintést. Ilyenkor az illető kezdőbetű alá sorolt nyilvántartó lapokat a betűcsoport második betűjének figyelembevételével annyi újabb csoportra lehet felosztani, ahány betűje a kevert (mássalhangzók: fonétikus, magánhangzók: rendes) abc-nek van. Erre a célra piros színű vezetőlapot kell használni. Ha az ily módon széttagozott anyagnak a harmadik és negyedik betű alapján való további széttagozása szükséges, akkor ahhoz fokozatosan először világoskék és azután sárgaszínű vezetőlapot kell használni. A vezetőlap figyelmeztető peremére mindig csak azt a két (esetleg tovább: három vagy négy) betűt kell írni, amellyel a vezetőlaptól a következő vezetőlapig elhelyezett nyilvántartó lapok betűcsoportjai kezdődnek. Gyakran előforduló nevek számára, amelyekről sok nyilvántartó lap van kiállítva, külön (fehér színű) vezetőlapot is be lehet iktatni.

66. A B.—O. osztályokban a vezetőlapokat a 8—11. §-ok beosztása szerint felirattal kell ellátni és pedig még akkor is, ha az egy-egy vezetőlaphoz tartozó nyilvántartó lapok száma nem sok. Az osztályok (római szám) jelzésére piros, az alosztályok (arabs szám) jelzésére világoskék, a csoportok (kisbetű) jelzésére világos-

sárga, a további tagozatok részére pedig fehér színű vezetőlapot kell használni.

Ha egy fiók nyilvántartó lappal megtelik, akkor az anyagot a jobbra eső következő fiókban kell folytatni, vagyis a nyilvántartás összes többi fiókjait balról jobbra egy-egy hellyel tovább kell helyezni. Ezáltal természetesen csak a fiókok elhelyezéseinek szabad változniok, tartalmuk sorrendjének nem. Egy osztályt mindig egymás mellett levő fiókokban kell elhelyezni.

15. §.

A nyilvántartás megszüntetése.

67. A körözés (nyomozat) visszavonására csak az a hatóság vagy az a szerv van feljogosítva, amely azt kiadta s azt ugyanúgy kell közhírré tenni, ahogy az eredeti körözés (nyomozat) kihirdettetett. A nyomozó alosztály tehát valamely személy (tárgy, bűncselekmény stb.) nyilvántartását a hivatalos körözés (nyomozat) visszavonása előtt még akkor sem szüntetheti meg, ha az illető egyén elfogásáról, vagy a bűncselekmény ki derüléséről tudomást szerez is, amit azonban egyébként a főlap megjegyzés rovatába, vagy ha ott hely nincs, a hátlapra fel kell jegyezni.

A körözés (nyomozat) visszavonását tárgyaló alapadat szelvére a nyilvántartás megszüntetésének a fogatosítását éppen úgy fel kell jegyezni, mint ahogy az a nyilvántartásba vételnél elő van írva. A hatályon kívül helyezett körözés (nyomozat) szövegét mindenütt, tehát pl. ügydarabokon is piros írónnal át kell húzni s a hatályon kívül helyező intézkedés számát úgy kell reáírni, ahogy az a Csüsz. 200. pontjában elő van írva.

68. Azoknak az egyéneknek, tárgyaknak és bűncselekményeknek a fő- és melléklapjait, akiknek, illetve amelyeknek a nyilvántartását meg kell szüntetni, a nyilvántartó a szekrényből kiemeli és az ok és az alapadat számának feljegyzése után, amelynek alapján a nyilvántartás megszüntettetett, egyelőre a J. osztályba helyezi. A főlapot a hozzátartozó melléklapokkal, illetve, ha főlap nincs, a gyűjtő- vagy rendes melléklapokat össze-

kell fűzni és így kell a J. osztályba helyezni. A főlap (gyűjtőlap) első oldalát piros irónnal keresztben át kell húzni, a felső részére pedig szintén piros irónnal fel kell írni az évszámot, amelyben a nyilvántartó lap a J. osztályból is kiselejtíthető lesz. Ez az idő a nyilvántartás megszüntetésétől számított öt év.

Ugyanúgy, de hivatalból kell eljárni az elhalt egyéneknek, az öt évig kifogásra okot nem adott gyanus egyéneknek és végül az elévült kiderítetlen bűncselekményeknek a nyilvántartó lapjaival is.

Ha valaki ellen az alatt az öt év alatt, amíg nyilvántartó lapjai még a J. osztályban fekszenek, újra körözést (nyomozatot) adnak ki, akkor róla új főlapot kell ugyan felfektetni, de ahhoz a régi főlapját is hozzá kell fűzni; a régi mutató- és melléklapjait pedig — az esetleg már nem szükséges vagy elavult adatok törlése és az újak feljegyzése után — helyeikre vissza lehet helyezni.

Az ország területéről örökre kiutasított egyének nyilvántartó lapjait kiselejtíteni nem kell.

16. §.

Az Országos Bűnügyi Nyilvántartó Hivatal adatainak igénybevétele.

69. A csendőrség nyilvántartása nem terjed ki a büntetett előéletű egyénekre és az ujjnyomatok alapján való nyilvántartásra. Az előbbire azért nem, mert előző büntetések megállapítására a csendőrségnek ritkábban van szüksége, mindkettőre pedig, mert az Országos Bűnügyi Nyilvántartó Hivatal ilyen nyilvántartásai a csendőrségnek is rendelkezésére állanak.

Annak a biztosítása, hogy a nyomozó alosztályok és az őrsök az esetleg szükségelt adatokat az Országos Bűnügyi Nyilvántartó Hivaltól a lehető leggyorsabban megkapják, az összekötőtiszt feladata, aki ezirányban a hivatal vezetőjével és helyettesével személyes érintkezésben lenni köteles.

70. Miután valószínű, hogy a nyomozó osztály és az alosztályok felállítása után mind ezek, mind pedig az

őrsök is sűrűbben fogják az Országos Bűnügyi Nyilvántartó Hivaltal igénybe venni, a m. kir. rendőrségi beosztott személyzet túlterhelésének elkerülése végett a nyomozó osztályparancsnokság négy altisztet (tiszthelyettes) bocsát az Országos Bűnügyi Nyilvántartó Hivatal vezetőjének rendelkezésére, akik elsősorban a csendőrségtől beérkező kérdőívek elintézésére vannak hivatva.

A beosztott csendőrlegénység személyi és fegyelmi tekintetben az összekötőtisztnak, illetve az ő útján a nyomozó osztályparancsnoknak van alárendelve.

71. A nyomozó alosztályok és az őrsök priorálást kérő távirataikat, tudakozólapjaikat és ujjnyomatlapjaikat az összekötőtiszt címére küldik meg, illetve terjesztik fel, aki azok iktatása nélkül gondoskodik róla, hogy azok beérkezésük után azonnal az elintézésre hivatott egyénekhez jussanak és hogy a beérkezés napján feltétlenül megválaszoltassanak.

A választ szintén az összekötőtiszt útján és rendszerint ugyanazon az úton kell megadni, amelyen kérték. Ha azonban megállapítást nyer, hogy a priorált egyént el kell fogni, akkor a választ minden esetben, tehát akkor is távirattal kell megadni, ha azt írásban kérték is.

Tudakozódásra a 7. melléklet szerinti tudakozólapot, illetve 3. melléklet szerinti ujjnyomatlapot kell használni. Távirati tudakozódás esetén a priorálandó egyén nevét s ha ismeretes, születési évét és helyét, foglalkozását, állandó lakhelyét, atyjának és anyjának nevét kell bejelenteni. Ha ezek az adatok csak részben ismeretesek vagy kétesek, ezt a táviratban mindig kifejezésre kell juttatni.

72. A nyomozásnak abban a szakában, amelyet a csendőrség szokott végezni, rendszerint nincsen szükség annak a megállapítására, hogy valaki az éppen nyomozás tárgyát képező bűncselekményt megelőzően büntetve volt-e vagy sem, mert az előzően esetleg el is szenvedett büntetések a csendőrségnek a gyanúsítottal szemben követendő eljárását rendszerint nem befolyásolják. Ezért az Országos Bűnügyi Nyilvántartó Hivatal útján előző

büntetésekkel illetően csak azokat az egyéneket szabad prioráltatni:

1. akiknek elfogása vagy szabadlábbon hagyása attól függ, hogy ők a Szut. 312. pont 6. alpontja, illetve a 352. pont 3. bekezdése értelmében „rovott előéletűek”-nek tekintendők-e vagy sem;

2. akiknek előzően elszenvedett büntetései az éppen nyomozás tárgyát képező bűncselekmény büntetőjogi minősítését súlyosbítva befolyással lehetnek arra a körülményre, hogy a feljelentés hova tétessék meg;

3. akiknek szokásos büntettesekként vagy gyanús egyénekként való nyilvántartását attól lehet függővé tenni, hogy előzően hányszor, milyen bűncselekmény miatt és milyen büntetéssel voltak büntetve, továbbá

4. személyazonosság megállapítása végett ujjnyomatlap alapján: olyan elfogott vagy elfogandó (elővezetendő) egyéneket illetően, akiknek személyazonossága ismeretlen vagy alaposan kétes és végül

5. helyszíni ujjnyomok alapján: ha annyi és olyan tiszta helyszíni ujjnyom áll rendelkezésre, hogy azok alapján a gyanúsított személyazonosságának a megállapítását nem lehet kizártnak tekinteni.

73. Távbeszélőn vagy távirattal csak akkor szabad priorálást kérni, ha a priorálandó egyén elfogása a választól függ. Már elfogott vagy szabadlábbon levő egyének priorálását mindig tudakozólappal kell kérni.

Csupán abból a célból, hogy a gyanúsított előző büntetései a feljelentésbe felvétessenek, vagy hogy az erre vonatkozó adatok a feljelentéshez csatolhatók legyenek, az Országos Bünyügyi Nyilvántartó Hivatal útján senkit sem szabad prioráltatni, mert azt később a kir. bíróságnak (ügyészségnek) a csendőrség által szolgáltatott adatokra való tekintet nélkül, úgy is meg kell tennie.

Az Országos Bünyügyi Nyilvántartó Hivatal válaszána bevárása címén a Szut. 322. pont 1. bekezdésében előírt határidőt meghosszabbítani nem szabad.

74. Az Országos Bünyügyi Nyilvántartó Hivatal értesítéseit (nemleges esetben is) meg kell őrizni és pedig:

a nyomozó alosztálynál:

1. ha az illető egyénnek a B) irattárban ügydarabja van, az ügydarab mellett;

2. ha nincs ügydarabja, akkor az értesítést visszaérkezése után a B) iktatóba be kell iktatni s iktatószámát a fölap „Megjegyzés” rovatába be kell írni;

az őrsön:

3. ha az illetőnek figyelőlapja van, a figyelőlap hátoldalához fűzve;

4. ha nincsen figyelőlapja, akkor a figyelőlapok végén, betűrendben.

Ha ugyanaz a tudakozólap több egyénre vonatkozó tudakozódást és felvilágosítást tartalmaz, akkor azt a függőleges vonalak mentén fel kell vágni és az egyes részeket önállóan kell felhasználni.

17. §.

A nyomozati ügyiratok kezelése.

75. A nyomozó osztályparancsnokság, valamint az alosztályparancsnokságok mindazokat az ügyiratokat, amelyek bünyügyi nyomozási, nyilvántartási vagy nyomozati ügyekre vonatkoznak, a rendes belszolgálati ügyektől elkülönítve kezelik. Ezeket az iratokat röviden bünyügyi iratoknak nevezzük.

A bünyügyi iratokat az alosztályhoz (osztályhoz) való beérkezésük után azonnal a 4. melléklet szerinti, úgynevezett B) iktatókönyvbe be kell iktatni és iktatószámmal kell ellátni. Az iktatószám elé a belszolgálati ügyekre vonatkozó iktatószámoktól való megkülönböztetés végett B. betűt kell írni.

Az iktatószám minden év január 1-én 1-gyel kezdődik és az év végéig folytatóan következik. Ha valamely ügydarabnak már beiktatott előzménye van, akkor az újonnan érkezett ügydarabot „ad.” jelzéssel, az előzmény iktatószámával kell ellátni, az iktatókönyv „megjegyzés” rovatába azonban az összes utólag érkezett ügydarabok eredeti kibocsátási iktatószámait (a kelt és az elküldő hatóság megjelölése nélkül) be kell jegyezni,

hogy beérkezésüket szükség esetén utólag meg lehessen állapítani.

Az ugyanazon egyénekre vonatkozó B) iktatmányokat — tekintet nélkül arra, hogy azok melyik előző évből származnak és hogy milyen ügyet tárgyalnak — az irattárból mindig ki kell emelni és az illetőre vonatkozó későbbi ügyiratokhoz kell csatolni, hogy így az ugyanazon egyénre vonatkozó összes iratok — esetleg évekre visszamenően is — mindig együtt legyenek. Az utószámhoz történt csatolást az iktatókönyv „Megjegyzés” rovatába be kell jegyezni.

76. A tudakozólapokat, a távbeszélőn kért és adott felvilágosításokat, a Bűnügyi Körözések Lapját, a Nyomozati Értesítőt és az alosztályértesítéseket (20. §.) iktatni nem kell, de mind ezekre, mind pedig általában minden B) iktatmányra óránként változtatott betűzöt kell ütni, amelyből kivehető legyen, hogy az ügydarab a nyomozó alosztályhoz melyik nap és melyik órában érkezett.

Az órajelzést úgy kell alkalmazni, hogy az mindig a következő órát mutassa. Pl. 10—11 óráig a 11 órás jelzést kell alkalmazni.

A 3. függőleges rovat kitöltésére a Csüsz. határozványai mértékadóak.

A „Tárgy” rovatban az ügydarab tárgyát csak akkor kell tüzetesebben megjelölni, ha az nem nyilván tartásra vagy nyomozatra vonatkozik, egyébként elegendő a vezérszó (név, tárgy, büneselekmény neve vagy elkövetési helye) után „nyilv.” (nyilvántartás) vagy „nyom.” (nyomozat) rövidítését írni.

„Az elintézés napja” gyanánt azt a napot kell bejegyezni, amelyen az ügydarab irattárba helyeztetett. Az elintézés módját az iktatókönyvbe nem kell bejegyezni, mert azt szükség esetén úgyis az ügydarabról kell megállapítani.

A „megjegyzés” rovatba a 75. pontban említett későbbi iktatószámokon kívül olyan, kevésbé fontos feljegyzéseket is lehet eszközölni, amelyeknek feljegyzése az ügyre vonatkozó későbbi tájékozódás szempontjából célszerűnek látszik.

A B) iktatmányokról két tárgymutatót kell vezetni, egyet a nevekről és egyet azokról az iktatmányokról, amelyek nem nevekre, hanem egyéb tárgyra vonatkoznak (I. és II. tárgymutató). A tárgymutatót nem könyvalakban, hanem szintén kartotékszerűen kell vezetni, de nem évenként külön-külön, hanem folytatólagosan. Neveknél elegendő csak a nevet, foglalkozást és lakást, valamint a B) iktatószámot feljegyezni; ha később ugyanarra a névre vagy ügyre vonatkozóan új B) iktatmány kerül az osztály (alosztály) parancsnoksághoz, úgy az új számot is az illető régi kartotéklapjára kell folytatólagosan reávezetni. A tárgymutató kartoték vezetése egyébként alaki szabályokhoz kötve nincsen. Olyan nevekről, amelyek a főnyilvántartásban szerepelnek, külön tárgymutatót is nem kell vezetni.

77. Az ügydarabokat iktatás után azonnal és rövid úton kell az alosztályon (osztályon) belül eljuttatni ahhoz, aki annak az elintézésére hivatva van és ugyan csak rövid úton kell azokat elintézés után az iktatóhoz visszajuttatni. Az alosztályon (osztályon) belül írásbeli levelezésnek helye nincsen.

Az egyes alosztályok az örsökről hozzájuk helytelen irányítás folytán beérkező olyan nyomozati bejelentéseket, illetve a hatóságoktól beérkező olyan átiratokat és megkereséseket, amelyeknek tartalmát a Nyomozati Értesítőben közzé kell tenni, iktatás után minden átirat vagy kísérő irat nélkül, feltűnő Ny. É. megjelöléssel a budapesti 1. nyomozó-alosztályhoz továbbítják; az ilyen ügydaraboknál „Az elintézés napja” című rovatba az elintézés kelte után „1. aloszt. Bp.” rövidítést kell írni.

78. Az ügydarabok elintézése általában a Csüsz. 12—18. §-aiban előírtak szerint történik. Olyan ügydaraboknál, amelyeknek tartalmát csak nyilvántartásba venni vagy onnan törölni kell, illetve, amelyeket (a budapesti alosztálynál) a Nyomozati Értesítőben közzé kell tenni anélkül, hogy egyéb írásbeli intézkedés szükséges volna, mindazok, akik az ügydarabban foglaltakról a főlapot, melléklapot stb. kiállították vagy törölték, továbbá, akik azt a Nyomozati Értesítőbe felvették vagy abból törölték és végül, akik arról a nyo-

mozókulcshoz szükséges M. melléklapot kiállították, az általuk foganatosítottakat az ügydarab szélzetére vagy közvetlenül a szöveg után a végére nevéikkel együtt feljegyzik. A Nyomozati Értesítőbe való felvételre, illetve az abból való törlésre vonatkozó feljegyzésben a Nyomozati Értesítő számát és tételszámát is be kell írni.

Ezen feljegyzések céljaira — amelyek egyúttal az ügydarab elintézését is jelentik — ruggyantabélyegzőket kell használni.

Bűnügyi iratokat selejtíteni nem szabad.

79. Tudakozólapon a választ magának a tudakozólapnak a megfelelő rovatába kell beírni, ha pedig a válasz nemleges: „A nyilvántartásban nem fordul elő“ bélyegzőt kell ugyanebben a rovatban alkalmazni. A csendőrségen kívül álló hatóságok és bíróságok számára, amelyek a felvilágosítást rendszerint nem tudakozólapon, hanem átiratban vagy megkeresésben kérik, a választ az 5. melléklet szerinti úrlapon kell megadni.

18. §.

A Nyomozati Értesítő.

80. A csendőrség működési területén előfordult bűncselekmények kiderítése és azok gyanúsítottjainak feljelentése, elővezetése vagy elfogása, továbbá az illetékes bíróságok és hatóságok által körözött egyének elfogása és a bírósághoz vagy hatósághoz való átadása elvileg a csendőrsök (szakaszparancsnokok) feladata. Az ilyen egyéneket azonban nemcsak az illetékes őrs, hanem bármelyik őrs köteles elővezetni, illetve elfogni és az illetékes vagy legközelebbi bíróságnak vagy hatóságnak átadni.

Olyan bűncselekmények esetében, amelyeknek gyanúsítottját az illetékes őrs bármi okból nem tudta megállapítani vagy amelyeknek gyanúsítottja ismeretes ugyan, de megszökött, az illetékes őrsnek jogában áll a gyanúsított elfogására mindazokat az őrsöket, illetve rendőrhatóságokat is felkérni, amelyeknek területére a

gyanusított valószínűen menekült (Szut. 455. pont), de köteles ezen utóbbi őrsöket és hatóságokat — az előfordult kiderítetlen bűncselekmény közlése mellett — arra is felkérni, hogy annak gyanúsítottja után saját területükön a nyomozást megejtsék.

81. Ez az eljárás nem azonos a Bűnvádi Perrendtartásban szabályozott körözés, nyomozólevél vagy elfogatóparancs fogalmával, amelyeket a m. kir. csendőrség nyomozószervei kiadni nem jogosultak, hanem csak a m. kir. csendőrség és a m. kir. rendőrség nyomozószerveinek és hatóságainak a nyomozás érdekében való összeműködését és kölcsönös támogatását, valamint a gyanúsítottnak az illetékes bíróság vagy hatóság kezébe adását van hivatva biztosítani, miért is ezt az eljárást a Bűnvádi Perrendtartás fentebb említett fogalmaitól, valamint az összes nyomozó cselekményeket felölelő „nyomozás“-tól való megkülönböztetés végett a csendőrség keretén belül „nyomozat“-nak nevezzük.

A nyomozat fogalmából következik, hogy az csak olyan bűncselekményekre terjedhet ki, amelyeknek nyomozására a csendőrség hivatalból is jogosult, illetve, amelyek kinyomozását a magánindítványra jogosult egyén „Nyilatkozat“-ban kérte, továbbá csak olyan egyéneknek az elfogására, akiket a csendőrség a Szut. 312. pontja értelmében a tettenkapás esetein kívül is, bírósági vagy hatósági felhívás nélkül, tehát saját kezdeményezésből is jogosult, illetve köteles elfogni és az illetékes bíróságnak vagy hatóságnak átadni.

Tekintettel azonban arra, hogy az illetékes őrsök az ilyen nyomozatokat részint idő és személyzet, részint pedig a szükséges technikai és anyagi eszközök hiánya miatt nem képesek olyan széles körben nyilvánosságra hozni, amilyenre a korlátlan menekülési lehetőséggel bíró gyanúsított eredményes üldözéséhez szükség van, figyelemmel továbbá arra is, hogy az őrsök nyomozatainak az előljáró csendőrparancsnokságok parancsaiban való közlése az eljárás hosszadalmas és költséges volta miatt a kívánt eredményt nem biztosítja: szükséges, hogy ezeknek a nyomozatoknak a kezelése és az illetékes őrsökkel és rendőrhatóságokkal való közlése olyan csendőrségi szerv kezébe összpontosíttassék, amely ezen

teendő ellátására kiképzett személyzettel, anyagi eszközökkel és technikai felszereléssel rendelkeznek.

82. A nyomozatok eredményes voltának egyik legfontosabb feltétele a gyorsaság. Elengedhetetlen feltétel, hogy a kiderítetlen bűncselekményekre és a megszőkött gyanúsítottakra vonatkozó adatok lehetőleg már 24 órán belül a nyomozásban való segédkezésre, illetve a gyanúsított üldözésére hivatott csendőrörsök és rendőrhatóságok tudomására jussanak, hogy ezek már a gyanúsított elrejtőzését, elhelyezkedését, a bűnjelek értékesítését stb. is meg tudják akadályozni.

A bíróságok és hatóságok által kiadott és a Bűnügyi Közlések Lapjában közzétett körözések és nyomozólevelek részint a Bűnvádi Perrendtartásban kötelezően előírt alakítások, részint pedig adminisztratív nehézségek miatt a gyorsaság követelményeinek nem minden esetben felelhetnek meg, sőt, sok esetben azokat a bíróság vagy hatóság egyáltalában és éppen abból az okból nem tudja kibocsátani, mert az első nyomozás megejtésére hivatott csendőrségnek nem állott módjában a nyomozásnak vagy nyomozatnak szélesebb körben való megejtése útján a gyanúsított ellen való körözőlevél kiadásához szükséges perrendszerű bizonyítékokat a bíróság vagy hatóság rendelkezésére bocsátani.

83. A nyomozatoknak az ország összes csendőrörseivel és rendőrségi hatóságaival való gyors és rendszeres közlésére a budapesti 1. csendőr nyomozó-alosztály hivatott, amely azt a „Nyomozati Értesítő a m. kir. csendőrség számára” című könyvmatos kiadványa útján eszközli.

A „Nyomozati Értesítő” alapjául:

a) a csendőrörsök „Nyomozati bejelentés”-ei (42. §.);

b) a rendőrhatóságok hivatalos közlései vagy értesítései és

c) a katonai parancsnokságok által megküldött szökési beadványok szolgálnak.

A bíróságok és a kir. ügyészségek által kiadott körözéseket és nyomozóleveleket a Nyomozati Értesítőben nem szabad közölni.

84. A nyomozó alosztályhoz beérkező azokat az ügydarabokat, amelyek a Nyomozati Értesítőben közzéteendő adatokat tartalmaznak, iktatás után azonnal és rövid úton a Nyomozati Értesítő összeállításával megbízott irodának kell átadni, amely azt az aznap megjelenő Nyomozati Értesítő-be felvenni tartozik.

A Nyomozati Értesítő közleményeit a könnyebb áttekintés végett 11 fejezetre kell felosztani, ú. m.:

1. Elfogandók;
2. Keresett személyek;
3. Személyazonosság megállapítások;
4. Kiderítetlen bűncselekmények;
5. Talált hullák;
6. Keresett bűnjelek;
7. Elveszett tárgyak;
8. Talált tárgyak;
9. Elkobzott és kitiltott sajtótermékek;
10. Kiegészítések;
11. Visszavonások.

Az egyes fejezeteket a fenti számozással és felülnöbbs betűkkel kell megjelölni. Ha valamely fejezetnek nincsen anyaga, a fejezetcím elmarad, a többi fejezetek számozása azonban nem változik.

85. Az egyes fejezetek anyaga a következő:

1. Közölni kell az elfogandó egyén nevét, álnevét (rendes betűrendben), a személyi adatait és személyleírását (a különös ismertetőjeleket aláhúzva), röviden a bűncselekményt, amellyel gyanúsítva van, a Szut. nak azt a pontját és alpontját, amelynek alapján az illetőt el kell fogni és végül az alosztály bűnügyi iktatószámát. Azoknál az egyéneknél, akiket az örsöknek a nyomozókulesba pótlóan be kell vezetniök (194. pont), a nyomozat végén egy aláhúzott *Bev.* jelzést kell alkalmazni.

2. Olyan élő vagy elhalt egyének neveit (betűrendben), akiknek a nevük ismeretes, de közelebbi személyi adataikat (illetőség, tartózkodási hely stb.) meg kell állapítani, továbbá olyanokét, akiknek a nevük ismeretes ugyan, de személyazonosságuk kétes.

3. Olyan egyének személyleírását és esetleg ismert egyéb adatait, akiknek neve és személyi azonossága

ismeretlen. Ezeket azon helységek nevei szerint kell betűrendben csoportosítani, ahol elővezették (elfogattak) vagy feltaláltattak.

4. A kiderítetlen bűncselekményekre vonatkozó adatokat, azon helységek nevei szerint, betűrendben csoportosítva, ahol előfordultak.

5. Olyan talált hullák leírását, amelyeknek személyazonossága ismeretlen; nemük és körülbelüli életkoruk szerint sorrendben.

6. Bűncselekményekkel kapcsolatban elvitt vagy elveszett bűnjelek leírását annak megjelölése mellett, hogy azok a Nyomozati Értesítő melyik számának és évfolyamának melyik tétele alatt tárgyalt gyanúsítottal vagy bűncselekménnyel állanak összefüggésben. A tárgyakat a 7—10. §-ok sorrendjében kell tárgyalni.

7. Elveszett tárgyak leírását.

8. Talált tárgyak leírását annak a rövid megjelölése mellett, hogy azok milyen körülmények között találtattak (gyanús vagy nem gyanús).

9. Elkobzott és tiltott sajtótermékek alatt az elkobzott bel- és külföldi, valamint a kitiltott külföldi sajtótermékeket (napilapok egyes számainak kivételével) a címek szerint betűrendben.

10. Az előző Nyomozati Értesítőben megjelent értesítésekre vonatkozó kiegészítéseket, helyesbítéseket stb.

11. Előző értesítések hatályon kívül helyezését.

Minden egyes értesítésben meg kell jelölni, hogy a Nyomozati Értesítő által közölt ügyekben eredmény esetén melyik csendőrörssel vagy hatósággal kell érintkezésbe lépni.

86. Tárgyak leírásánál meg kell jelölni annak a mintafüzetnek a számát, továbbá oldal- és tételszámát, ahol a keresett tárgy ábrája van, vagy amely ábra a keresett tárgyhoz leginkább hasonlít.

Ha valaki a Bűnügyi Körözések Lapjában — más ügyből folyóan — előzőleg is körözve, illetve egy előző Nyomozati Értesítőben is nyomozva volt, erre zárójelben utalni kell. Pl. (L! Bkl. 17/927—3263. is!).

A Nyomozati Értesítőket az év elejétől az év végéig, az egyes számokban foglalt tételeket pedig az illető számon belül folyószámmal kell ellátni. Hivatko-

zásnál a Nyomozati Értesítő számát, tételszámát és évfolyamát kell megjelölni, pl. Nyé. 16/1929—8.

Az egyes közlések tételszámait és vezérszavait (név, helység, tárgy) feltünőbb betűkkel, külön sorba kell írni és alá kell húzni. Olyan veszélyes egyéneknél, akiknek elfogásánál és örökísérésénél különös elővigyázatot kell tanusítani, közvetlenül a név után zárójelben (*Vigyázat!*) szót kell írni. Az egyes közléseket egymástól jól megkülönböztethető módon el kell választani.

87. A Nyomozati Értesítő közléseinek alapjául szolgáló bejelentésre vagy ügydarabra reá kell vezetni, hogy annak tartalma milyen számú Nyomozati Értesítőnek melyik tétele alatt tárgyalatott, továbbá, hogy azt a Nyomozati Értesítőbe ki vette fel. A Nyomozati Értesítőről fogalmazványt kell készíteni. Ez alól csak akkor van kivételnek helye, ha a fogalmazvány elkészítésére már nincsen idő.

A Nyomozati Értesítőhöz érkezett egyes nyomozati bejelentéseket és egyéb ügydarabokat elintézés után azonnal és minden alakiség nélkül a sajtóirodához kell továbbítani.

A Nyomozati Értesítőt a budapesti 1. nyomozó alosztály naponta 14 órakor zárja le és köteles arról gondoskodni, hogy az ezen időpontig beérkezett összes nyomozati bejelentések és egyéb ügydarabok az aznap kiadásra kerülő értesítőbe — ha kell, a munkaidő meghosszabbításával is — minden körülmények között felvétesse. Ennek másnapra való halasztása tilos.

88. A Nyomozati Értesítőt leírás után annyi példányszámban kell sokszorosítani, hogy azzal az összes nyomozó alosztályok, csendőrörök (különítmények), rendőrségi hatóságok és ezeken kívül a kir. ügyészségek is elláthatók legyenek. A Nyomozati Értesítő egyes példányait fűzőgéppel le kell zárni, a címzés címzőgéppel történik, amelynek lemezei egyúttal a Nyomozati Értesítő elosztóját is képezik.

A Nyomozati Értesítőket mozgópostavonalak szerint kötegelve közvetlenül a Budapest 72. számú irányító postahivatalnál naponta legkésőbb 17 óráig úgy kell postára adni, hogy azok még az esti vonatokkal az ország minden irányába továbbíthatók legyenek.

Ha a Nyomozati Értesítőben nyomozott egyének fényképe is rendelkezésre áll, a budapesti 1. nyomozó alosztály a Nyomozati Értesítővel egyidejűen azt is sokszorosítani és mindazon hatóságoknak és örsöknek, amelyek a Nyomozati Értesítőt megkapják, szétküldeni köteles. A fényképeket a könnyebb megőrzés és nyilvántartás végett egyöntetűen 7×10 cm nagyságban kell sokszorosítani és a kiadás sorrendjében — tekintet nélkül az évre, amelyben kiadatott — folytatóan meg kell számozni. Ezenkívül reá kell írni annak a nyomozott egyének a nevét, akit a fénykép ábrázol és azt, hogy az illető nyomozatát milyen évfolyamú és folyószámú Nyomozati Értesítő melyik tétele tartalmazza.

A Nyomozati Értesítőben azoknak az egyéneknek a nevei után, akiknek a fényképe is csatolva van, zárójelben fel kell tüntetni a fénykép folyószámát is. (Fk. 182.) Ha a fényképet csak utólag lehet kiadni, a bejegyzést utólag is foganatosíttatni kell.

A fényképek sokszorosítását a nyomozó osztályparancsnokság valamely nyomdavállalatnál versenytárgyalás útján biztosítja úgy, hogy a budapesti nyomozó alosztályhoz 10 óráig beérkező fényképek aznap, a később beérkezők pedig a következő napon feltétlenül szétküldhetők legyenek.

19. §.

A nyomozókulcs.

89. A Bűnügyi Körözések Lapjában, valamint a Nyomozati Értesítőben közzétett körözések és nyomozatok csak úgy járhatnak eredménnyel, ha az azokban körözött (nyomozott) egyénekről nemcsak a csendőrparancsnokságok és a rendőrhatóságok, hanem a közbiztonsági szolgálatot teljesítő járőrök is bármikor azonnal és könnyen áttekintést nyerhetnek s szükség esetén azonnal meg tudják állapítani, hogy valakit, akitnek a személyazonosságát megállapították, el kell-e fogniok, vagy sem. Ezt a célt szolgálja az úgynevezett „Nyomozókulcs“.

A nyomozókulcs zsebalakú nyomtatott könyvecske, amely rendes betűrendbe sorolva tartalmazza:

1. azoknak az egyéneknek a neveit (álneveit), akiknek letartóztatását (elfogását) valamely bíróság vagy hatóság a Bűnügyi Körözések Lapjában elrendelte, illetve akiket valamely csendőrör vagy rendőrhatóság a Nyomozati Értesítőben büntetl alaposan gyanúsított s akit emiatt a csendőrségnek el kell fognia;

2. megszökött fegyencek és katonaszökevények neveit (álneveit) és végül

3. elveszett igazolványok vagy névre szóló okmányok tulajdonosainak neveit.

90. Az előző pont 1—3. alpontjai alatt felsorolt egyéneknek kívül másokat a nyomozókulcsba azért nem lehet felvenni, mert azok a kulcsot annyira terjedelmessé tennék, hogy külszolgálatba való elvitele kényelmetlen lenne.

A betűrendes névmutató után mindazokat a személyeket, akik a nyomozókulcsba felvételtek és akiknek olyan feltűnő és el nem tüntethető ismertetőjelek vannak, amelyekről őket azonnal és könnyen fel lehet ismerni, külön is fel kell sorolni azon testrészek és tulajdonságok szerint csoportosítva, amelyekre a különös ismertetőjel vonatkozik.

91. A betűrendes névmutatóban meg kell jelölni az egyén nevét, születési évét (korát), foglalkozását, a bűncselekményt, amellyel gyanúsítva van és végül a Bűnügyi Körözések Lapjának, illetve a Nyomozati Értesítőnek azt a számát, amely az illető körözését (nyomozatát) tartalmazza. Ha valakinek álneve van, a megfelelő betű alatt azt is fel kell venni s az álnév alatt utalni kell a nyomozókulcsban foglalt arra a névre, amely az illető személyi adatait tartalmazza. Személyi adatok nélkül kell felvenni a nevet a különös ismertetőjelek szerinti csoportosításba is.

Ha valakinek a fényképe is ki van adva, a név után zárójelben (Fk.) jelzést kell írni.

A betűrendes névmutatóban a vezetékneveket kurzív betűkkel kell szedni, azoknak a veszélyes gonosztevőknek a neveit pedig, akikkel szemben a járőrnek

elfogásuk vagy örkísérésük alkalmával különös elővigyázatot kell tanúsítani, félkövéren kell nyomatni.

92. A nyomozókulcsot a budapesti 1. nyomozó alosztály adja ki minden év január, április, július és október 1-én mindazoknak a csendőrörsöknek és hatóságoknak, amelyek a Nyomozati Értesítőt megkapják. A nyomozókulcsot a csendőrörsöknek annyi példányban kell kiadni, hogy azzal az örs rendszeresített létszámának az egyharmada ellátható legyen. Ha az örs rendszeresített létszáma hárommal nem osztható, akkor az egyharmadot felfelé ki kell kerekíteni. A példányszámok minden év november havában állapítandók meg és azok a következő évben nem változnak.

Új nyomozókulcs kiadása esetén a régi kulcsokat meg kell semmisíteni. Az örsök a régi kulcsokkal a jelen utasítás 196. pontja szerint járnak el.

A nyomozókulcsot borítólapjukon 1-től kezdődően feltűnő nyomású számjeggyel (folyószámmal) kell ellátni, ugyanott fel kell tüntetni, hogy az mettől-meddig terjedő időre bír érvénnyel.

93. A nyomozókulcsban az egyes személyi adatokat lehetően rövidítve kell felsorolni, de csak olyan rövidítések szabad használni, amelyeket magyarázat nélkül is meg lehet érteni, mindamellett azonban az első oldalra a használt rövidítések magyarázatát is fel kell venni. A rövidítések módjának változtatását kerülni kell.

Mind a betűrendes névjegyzékben, mind pedig a különös ismertetőjelek szerint való csoportosításban minden kezdőbetű (testrész, tulajdonság stb.) után elegendő üres sort kell hagyni, hogy a nyomozókulcs kiadása után azok az egyének, akiket a Bűnügyi Körözések Lapjában közzétett körözés alapján el kell fogni, illetve, akiknek nyomozata a Nyomozati Értesítőben Bev. jelzéssel később megjelenik, a nyomozókulcsba pótlólag bevezethetők legyenek.

94. Azokról az egyénekről, akik akár a Bűnügyi Körözések Lapja, akár pedig a Nyomozati Értesítő alapján a nyomozókulcsba fel vannak véve, továbbá azokról, akiket a következő negyedév első napján kiadásra kerülő nyomozókulcsba fel kell majd venni,

vagy akik abból törleendőek lesznek, a budapesti 1. nyomozó alosztály külön (világossárga színű) melléklapot állít ki; ezekre csak azokat a személyi adatokat kell rövidítve felírni, amelyek a nyomozókulcsban szerepelnek. Ezeket a melléklapokat rendes betűrend szerint, továbbá az ismertetőjelek alosztályozása szerint (testrészek, tulajdonságok stb.) vezetőlapokkal elkülönítve az M. nyilvántartási osztályban kell gyűjteni. A következő legközelebbi nyomozókulcs helyesbítését a nyomda közvetlenül ezen nyilvántartó lapok alapján eszközli, azok adatait tehát újra leírni nem kell.

95. Valakinek a nyomozókulcsból való törlése esetén a vonatkozó M. osztályú melléklapot (melléklapokat) első oldalukon piros irónnal keresztben át kell húzni és azután a vonatkozó fölaphoz fűzve, azzal együtt a J. osztályba kell helyezni.

A nyomozókulcsot a lehető legegyszerűbb és legolcsóbb kivitelben kell kiállítani. Előállítási költségeit a kincstár viseli.

20. §.

Alosztályértesítés.

96. A jelen utasítás 30. pont 4—6. alpontjaiban és a 183. pontban felsorolt nyilvántartási adatokat a csendőrörsök és a hatóságok — miután azokat a Nyomozati Értesítőben nem kell közzétenni — nem a budapesti, hanem az illetékes nyomozó alosztálynak jelentik be, illetve azzal közlik nyilvántartásbavétel végett. Tekintettel azonban arra, hogy az illetékes nyomozó alosztály által ilyen módon nyilvántartott egyének nemcsak az illető kerület területén, hanem az ország egész területén is szabadon mozoghatnak, szükséges, hogy a Nyomozati Értesítőben nem közölt kisebb jelentőségű nyilvántartási adatok is ne csak az illetékes, hanem valamennyi nyomozó alosztály nyilvántartásában szerepeljenek, hogy azokra nézve szükség esetén bármelyik nyomozó alosztály is felvilágosítást tudjon adni.

Ebből a célból a nyomozó alosztályok a hozzájuk bejelentett, illetve velük közölt vagy egyébként tudomásukra jutott mindazon nyilvántartási adatokat, amelyek

a Nyomozati Értesítőben nem közöltetnek, minden szombaton — sürgős esetben azonban soronkívül is — az összes többi alosztályokkal úgynevezett „Alosztályértesítés“-ben közölni tartoznak.

97. Az alosztályértesítéseket minden év január 1-től kezdődően az év végéig folytatóan meg kell számozni, a számozás alá pedig tört alakban és római számmal az alosztály számát kell írni. (Pl. 16/III. — a szombathelyi nyomozó alosztály 16. számú alosztályértesítése.) Ha egy alosztályértesítés több tételt tartalmaz, azokat az értesítésen belül folytatóan meg kell számozni.

Az alosztályértesítések tartalmára, összeállítására, nyilvántartásba vételére, vagy a nyilvántartásból való törlésre stb. nézve általában azokat a szabályokat kell értelemszerűen alkalmazni, amelyeket a jelen utasítás a Nyomozati Értesítőre előír.

Az alosztályértesítéseket iktatni nem kell.

III. FEJEZET.

Sajtószolgálat.

21. §.

A csendőrségi sajtóiroda szervezete.

98. A nyomozó osztályparancsnokság kebelében csendőrségi sajtóiroda működik, amelynek az a feladata, hogy a m. kir. csendőrségnek a testület beléletébe vagy, szolgálati körébe vágó azokat az eseményeit és híreit, amelyek a nagyközönséget érdeklik és amelyeknek nyilvánosságra hozatala szolgálati szempontból nem aggályos, vagy a nyomozás érdekében egyenesen kívánatos, a Budapesten megjelenő napilapokkal megfelelő módon közölje.

A sajtóiroda feladata az is, hogy a m. kir. belügy-miniszter vagy a csendőrség felügyelője által kiadott és a nyilvánosságnak szánt közleményeknek a sajtóhoz való továbbításáról gondoskodjék.

99. A sajtóiroda vezetője csak hosszabb csendőrségi szolgálattal és bőséges tapasztalattal rendelkező olyan tiszt lehet, aki ezen szolgálat ellátására különös képességekkel rendelkezik. A sajtóiroda vezetőjének helyettesítéséről a nyomozó osztályparancsnok gondoskodik.

A csendőrségi sajtóiroda a sajtónak szánt közleményeit mindig írásban, a Magyar Országos Tudósító című nyomatos útján adja ki. Nagyobbszabású események előfordulása esetén azonban meg van engedve, hogy a Budapesten megjelenő politikai napilapoknak és a hétfőn megjelenő politikai lapoknak azok a rendőri rovatvezetői és ezeknek oly helyettesei, akik a budapesti

rendőrfőkapitányság által érvényes rendőri rovatvezetői igazolvánnyal* el vannak látva, a csendőrségi sajtóirodában személyesen is felvilágosítást kérjenek.

Szóbeli felvilágosítást csak a sajtóiroda vezetője vagy az ő helyettese adhat, kényesebb természetű ügyekben azonban csak a nyomozó osztályparancsnok előzetes jóváhagyása alapján. Minden szóbeli felvilágosítás rövid tartalmát, valamint, hogy az ügyben ki nyert szóbeli felvilágosítást, esetleges későbbi vitás kérdések tisztázhatása végett az ügynevezett sajtókönyvbe be kell vezetni. A bejegyzést a sajtóiroda vezetője és az osztályparancsnok kézjeggyükkel lássák el.

Szóbeli felvilágosítások megadásával az osztályparancsnok esetről-esetre a rendőrségi összekötőtisztet is megbízhatja, aki az általa adott szóbeli felvilágosítások tartalmát ilyenkor saját sajtókönyvébe vezeti be.

A csendőrségi sajtóirodának erre a célra kijelölt helyiségén kívül más helyiségben a rendőri rovatvezetők nem tartózkodhatnak.

A csendőrségi sajtóhíreknek elvben a budapesti csendőrségi sajtóiroda útján kell megjelenniük. Az egyes nyomozó alosztályok parancsnokai és az ő helyetteseik azonban fel vannak jogosítva arra, hogy az állomáshelyükön megjelenő politikai napilapoknak rendőri rovatvezetői igazolvánnyal ellátott tudósítói részére a jelen utasítás és a kerületi parancsnok által esetleg kiadott külön rendelkezések korlátai között írásbeli vagy szóbeli felvilágosítást adjanak, utóbbiakról a csendőrségi sajtóiroda részére előírt sajtókönyvet szintén vezetni kötelesek.

Az egyes nyomozó alosztályok a sajtó részére rendszeres írásbeli közleményeket nem adnak ki. Kényesebb természetű vagy aggályosnak látszó, továbbá országos jelentőségű ügyekben a helyi sajtó tájékoztatása csak a budapesti csendőrségi sajtóirodával egyetértően történhetik.

100. Azon rendőri rovatvezetők részére, akik a sajtóirodától vagy a nyomozó alosztályoktól nyert információkat szándékosan elferdítve hozzák nyilvános-

* A napilapok rendőri rovatvezetői részére az igazolványokat az illetékes rendőri hatóság főnöke állítja ki és évenként megújítja.

ságra, vagy akik a csendőrségről ismételten és szándékosan elferdített vagy valótlan közleményeket közölnek, a felvilágosítás adását a kerületi vagy nyomozó osztályparancsnok bizonyos időre, illetőleg az eset súlyához képest esetleg egyszersmindenkorra betilthatja.

A csendőrségi sajtóirodában a jelen utasítás 15. pont 2. bekezdésének rendelkezése értelmében a szükség szerint naponta ügyeleti szolgálatot kell tartani. A sajtóiroda vezetője vagy az ő helyettese naponta a hivatalos órák alatt a sajtóirodában köteles tartózkodni, nagyobb jelentőségű és országos érdeklődést keltő események előfordulása esetén pedig a szükség szerint hivatalos időn túl is rendelkezésre kell állaniuk.

A csendőrségi sajtóiroda elnevezése: „A m. kir. csendőrség sajtóirodája”; ezen elnevezés alatt valamennyi csendőrségi, rendőrségi, katonai és polgári hatósággal önállóan levelez.

22. §.

A sajtóközlemények kiadása.

101. A csendőrségi sajtóiroda, valamint a nyomozó alosztályok által kiadandó írásbeli és szóbeli sajtóközlemények alapját:

a) a csendőrörsöktől beérkező nyomozati bejelentések és

b) az örsök eseményjelentései képezik.

A budapesti nyomozó alosztályhoz beérkezett ilyen jelentéseket a bűnügyi nyilvántartás és Nyomozati Értesítő számára történt feldolgozás után, de feltétlenül még a beérkezés napján azonnal és rövid úton a sajtóirodába kell továbbítani. A sajtóiroda vezetője ezekből kijelöli a híryananyagot, amelyet a sajtóval közölni lehet, az iroda pedig elkészíti a sajtó számára kiadandó közlemény fogalmazványát, amelyet a sajtóiroda vezetője és az osztályparancsnok kézjeggyükkel látnak el.

102. A sajtó részére szánt közleményeket a sajtóiroda minden hétköznapon 11 és 15 órakor „A m. kir. csendőrség sajtóirodájának . . . számú közleménye” című kiadványába foglalja. A kiadványokat minden év

január 1-től december 31-éig folytatóan meg kell számozni és aszerint, amint az 11, illetve 15 órakor jelent meg, „Első kiadás“, illetve „Második kiadás“ jelzéssel kell ellátni. Ez alá a megjelenés keltét kell írni.

Az egyes közleményeken belül a különböző tudósításokat tételenként és folytatóan meg kell számozni.

Olyan eseményekről, amelyek a nyilvánosságot hosszabb időn át foglalkoztatják, a csendőrségi sajtóiroda folytatóan naponként vagy bizonyos időközönként többször is adhat ki közleményt. Ezért a sajtóiroda az illetékes őrsnek vagy más alakulatnak elrendelheti, illetve azt felkérheti, hogy a szóbanforgó esemény fejleményeiről naponta, vagy érdemleges események története után időközönként újabb tájékoztatásokat küldjön. Ilyen tájékozódások sürgős esetben távbeszélőn is végezhetők.

Arra a jelentésre stb.-re, amelynek alapján a tudósítást kiadták, reá kell vezetni, hogy a vonatkozó tudósítás mikor, milyen számú közleménynek melyik tétele alatt jelent meg, aminek megtörténte után a sajtóiroda az ügydarabokat az 1. nyomozó alosztálynak szintén rövid úton visszaszolgáltatja.

A nyomozó alosztályok azokra az ügydarabokra, amelyeknek tárgyában sajtóközleményeket adtak ki, ezt a körülményt a kiadás napjának megemlézése mellett röviden feljegyzik.

103. A csendőrségi sajtóiroda a sajtóközlemények minden kiadását a megjelenés után azonnal és közvetlenül felterjeszti:

1. a m. kir. miniszterelnökség sajtóosztályának;
 2. a m. kir. belügyminiszterium VI—b. osztályának (5 példányban);
 3. a m. kir. belügyminiszterium VI—c. osztályának (3 példányban);
 4. a m. kir. belügyminiszterium VII. osztályának;
 5. a m. kir. honvédelmi miniszterium elnökségének és
 6. a m. kir. csendőrség felügyelőjének;
- továbbá közvetlenül megküldi:
7. a „Magyar Országos Tudósító“ szerkesztőségének (2 példányban);

8. a budapesti rendőrfőkapitányság sajtóosztályának;

9. a budapesti rendőrfőkapitánysághoz beosztott összekötőtisztnek;

10. valamennyi csendőr nyomozó alosztálynak (2—2 példányban).

104. A sajtóközleményeket a Magyar Országos Tudósítónak, valamint a budapesti rendőrfőkapitányság sajtóosztályának legkésőbb a megjelenés után 1 órával kézhez kell kapniok; a csendőrparancsnokságok és a hatóságok részére postán kell továbbítani.

A közleményeknek a sajtóirodában maradó házi-példányára minden egyes tételnél fel kell jegyezni a budapesti nyomozó alosztálynak azt a B). iktató számát, amelynek alapján az illető tudósítás kiadatott. Ugyanezt teszik a sajtóiroda és a nyomozó alosztályok a sajtókönyvbe vezetett bejegyzések végén is.

23. §.

A sajtóközlemények tartalma.

105. A sajtóközlemények kiadásánál általános irányelvül szolgáljon, hogy:

1. a bűnügyi nyomozások anyaga időelőtt, azaz olyan időben, amikor a nyilvános közlés a nyomozás eredményét még veszélyeztetheti, a hírlapokba ne kerüljön és

2. hogy a nyomozás vagy az ezzel kapcsolatos hatósági eljárás által érdekelt személyek bírói döntés előtt becsületükben vagy jogos magánérdekükben a nyomozás érdeke által parancsolt szükség nélkül meg ne hurocoltassanak és nekik később meg nem téríthető kár ne okoztassék.

106. Ehhez képest a csendőrségi sajtóirodának, illetve a nyomozó alosztályok parancsnokainak a sajtószámára csak a csendőrség működési területén előfordult következő ügyekben szabad közléseket tenniök:

- a) elemi csapások, balesetek és szerencsétlenségek;
- b) olyan bűncselekményekre vonatkozó, kétségtelen bizonyossággal megállapított tények, amelyek további

bizonyításra nem szorulnak és amelyeknek magállapítása nem függ a bíróságnak később hozandó határozatától;

c) olyan régebbi bűncselekményeknek a csendőrség által történt kiderítése, amelynek körülményei kétségtelen megállapítást nyertek és amelyeknek elkövetését a gyanúsított beismerte;

d) olyan adatok, amelyeknek a nyilvánossággal való közlése a nyomozás érdekében áll. (Ilyenek a szökésben levő alaposan gyanúsított egyén kézrekerítésének előmozdítása, talált hullák személyazonosságának megállapítása, ismeretlen tanúk jelentkezésére felhívás, károsultak figyelmeztetése és végül a közönség megnyugtatása vagy óvatosságra intése);

e) a csendőrséget érintő olyan körülmények, amelyeket a bíróság nyilvánosan tárgyal, ha a sajtóval való külön közlésük kívánatosnak mutatkozik;

f) csendőregyéneknek olyan dicséretreméltó cselekményei, amelyek általános érdeklődésre tarthatnak számot és amelyek a csendőrség jóhírnevének öregbítésére alkalmasak;

g) a csendőrségnek olyan belső eseményei, amelyeknek a nyilvánossággal való közlése kívánatosnak látszik és végül

h) olyan közlemények, amelyeknek a sajtóban való közzétételét a m. kir. belügyminiszter (szolgálati vagy személyi osztály) vagy a m. kir. csendőrség felügyelője elrendelte.

107. A sajtóval egyáltalán nem szabad közölni:

a) a Szolg. Szab. I. r. 48. pont *b)* és *e)* alpontjaiban megjelölt ügyeket;

b) olyan bűncselekményeket, amelyeknek a megtörténte is vitás;

c) olyan nyilvánosságra nem került bűncselekményeket, illetve olyan bűncselekményeknek nyilvánosságra nem jutott részleteit, amelyek ügyében a nyomozás még nincs befejezve, ha a nyilvánosságra hozatal a további nyomozás érdekeit veszélyeztetné;

d) olyan gyanúsítottak neveit, akiknek bűnössége még nincsen kétséget kizáró módon bebizonyítva;

e) a közszemérem elleni bűncselekményeket vagy egyes bűncselekményeknek a közszemérembe ütköző részleteit;

f) öngyilkosságokat és öngyilkosok neveit, kivéve, ha az illetők olyan bűncselekménynek gyanúsítottjai vagy részesei, amelynek nyilvánosságra hozatala nincs megtiltva, vagy esetleg éppen kívánatos;

g) olyan híreket, amelyek közhatóságokat vagy közintézményeket sértenek;

h) olyan magánindítványra üldözendő bűncselekményeket, amelyek nyomozására a sértett magánindítványt nem tett, vagy megtett indítványát még a sajtóközlemény kiadása előtt visszavonta;

i) a büntetőbíróság előtt a nyilvánosság kizárásával tartott tárgyalást vagy főtárgyalást, vagy pedig polgári vagy fegyelmi bíróság előtt a nyilvánosság kizárásával tartott tárgyalást egészben vagy részben;

k) bűnvádi vagy fegyelmi ügyben, továbbá a polgári bíróság előtt megindított házassági, születés törvénységének megtámadása iránti, kiskorúság meghosszabbítása, gondnokság alá helyezés és az atyai hatalom gyakorlásának megszüntetése, elmeógyógyintézetbe vagy kórházi elmebetegosztályba felvétel vagy onnan elbocsátás iránti ügyben beadványt vagy hatósági iratot, amelyet a hatóság nyilvánosságra nem hozott és végül

l) gyermek vagy fiataalkorú ügyében hatósághoz intézett beadványt, hatósági iratot vagy az eljárás bármely részét.

Katonai bűnvádi ügyekben csak a bűnvádi üldözés elrendelésére illetékes parancsnoknak, illetőleg az eljáró honvéd bíróságnak, a nem tényleges állományú volt tényleges tisztek és hasonló állású egyének polgári bűnvádi ügyeiben a honvédelmi miniszternek, olyan bűncselekmények esetében pedig, amelyek valamely közhatóságot vagy közintézményt érintenek, csak az illető hatóságnak vagy közintézménynek kifejezett beleegyezésével lehet közlést tenni.

A beleegyezést (amely szóbeli is lehet) a vonatkozó ügydarabra röviden reá kell vezetni.

108. Az egyes tudósításokat úgy kell megfogalmazni, hogy azok a hírlapokban szószerint is közölhetők

legyenek. A tudósítások megszerkesztésénél a legrigorúbb tárgyilagosságot kell szem előtt tartani, azokat riportszerűen kiszínezni, avagy a csendőrséget, egyes csendőrségi alakulatokat vagy egyéneket, illetve ezek teljesítményeit reklámszerűen magasztatni és végül a nyomozó alakulatok közreműködését kiemelni nem szabad. A kiadott közleményekben a nyomozást végzett vagy abban résztvett vagy intézkedéseket tett csendőregyének neveinek szerepelniök nem szabad.

24. §.

Hírlapok közleményeinek figyelése.

109. A m. kir. csendőrség sajtóosztályának és a nyomozó alosztályoknak feladatuk, hogy a hírlapokban megjelenő közleményeket figyelemmel kísérik és azokat szükség esetén a nyomozások szempontjából is felhasználják. A csendőrségi sajtóiroda a Budapesten megjelenő összes politikai napilapokat és a hétfőn megjelenő politikai lapokat, a nyomozó alosztályok pedig az illető kerület területén megjelenő politikai napi- és hetilapokat kísérik figyelemmel.

A hírlapokat a sajtóirodának, illetve a nyomozó alosztályoknak — utóbbiaknak esetleg az illetékes osztály- és szárnyparancsnok közvetítésével — lehetően költségmentesen kell megszerezniök.

110. A hírlapokban megjelenő közleményeket a csendőrségi sajtóirodának, illetve a nyomozó alosztályoknak a következő szempontból kell figyelemmel kísérniök:

1. nem tartalmazznak-e olyan adatokat, amelyek a bűnügyi nyilvántartás szempontjából értékesíthetők lennének;

2. nem tartalmazznak-e olyan adatokat, amelyek a csendőrség részéről kivizsgálás megejtését vagy pedig helyreigazítás közzétételét tennék szükségessé és végül

3. azok a hírlapi közlemények, amelyeket a csendőrségi sajtóiroda, illetve a nyomozó alosztályok kiadtak, a sajtóban hív szellemben közöltettek-e?

Mindazokat a hírlapi közleményeket, amelyek a csendőrséget a fenti szempontok valamelyikéből érdeklik, ki kell vágni, a szelvényre pedig fel kell jegyezni, hogy az melyik lapnak milyen számából való.

111. Azokat a hírlapi közleményeket, amelyek valamely konkrét bűncselekményről szólnak, minden iktatás vagy egyéb feljegyzés nélkül, az illető B. ügydarabhoz kell csatolni.

Ha a bűncselekmény, amelyet a hírlapi közlemény tárgyal, illetve annak gyanúsítottja a csendőrség bűnügyi nyilvántartásában még egyáltalában nem szerepel (pl. mert a cselekményt külföldön vagy az állami rendőrség működési területén követték el), akkor a nyomozó alosztály parancsnoka vagy az ő helyettese állapítják meg, hogy a bűncselekménynek vagy a gyanúsítottnak nyilvántartásba vétele célszerűnek mutatkozik-e? Igenlő esetben a kivágott szelvényt a B) iktatóban iktatni kell s a továbbiakra nézve úgy kell eljárni, ahogy azt a jelen utasítás a Nyomozati Bejelentések elintézésére nézve előírja. Az ilyen közleményeket a csendőrségi sajtóiroda rövid úton a budapesti 1. nyomozó alosztály rendelkezésére bocsátja, amely azokat a többi nyomozó alosztályokkal „Alosztályértesítés“-ben közli.

Hasonlóképpen járnak el a nyomozó alosztályok a vidéki hírlapokban megjelent közleményekkel is.

112. Azokat a hírlapi szelvényeket, amelyek kivizsgálást igénylő közleményeket tartalmaznak, az érdekelt parancsnokság vagy személy közvetlen előljáró parancsnokságának kell megküldeni, mely a Szut. 111. pontja szerint jár el.

Olyan hírlapi közlemények megjelenése esetén, amelyek a csendőrségi sajtóiroda vagy pedig a nyomozó alosztályok által kiadott sajtóközlemények alapján íratottak meg, de ezek tartalmát helytelenül, elferdítve, vagy valótlanul adják vissza, a sajtóiroda vezetőjének, illetve az illetékes nyomozó alosztályparancsnoknak a lap szerkesztőségével érintkezésbe kell lépnie, hogy hasonló esetek a jövőben elő ne forduljanak. Természetes, hogy ennek az eljárásnak csak akkor van helye, ha a csendőrség által kiadott sajtóközlemények szándékos és rosszakaratú elferdítéséről van szó, mert a kiadott

sajtóközleményeknek szó szerint való közlését a hírlapoktól nem lehet követelni.

Egyébként azokat a hírlapi közleményeket, amelyeket a csendőrségi sajtóiroda, illetve az egyes nyomozó alosztályok által kiadott sajtóközlemények alapján jelentek meg — feltéve, hogy nem tartalmaznak olyan ismeretlen adatokat, amelyek miatt a fenti 1—3. szempontokból meg kellene azokat őrizni —, a hírlapból kivágni és megőrizni nem kell.

A napilapokat a megjelenés napján, a hetilapokat pedig a megjelenés hetében feltétlenül át kell nézni, hátralékot hagyni nem szabad.

Az átvizsgált hírlapokat gyűjteni és irattározni nem szükséges.

25. §.

Eseményösszesítés.

113. A jelen utasítás 9. melléklete felsorolja azokat a rendkívüli eseményeket, amelyeket az örsök (és értelemszerűen a tiszti parancsnokságok is) az ott feltüntetett helyekre és módokon a tudomásulvétel után azonnal bejelenteni kötelesek. Ezeket a jelentéseket „eseményjelentések“-nek nevezzük, tartalmukat a Szut. 519. pontja szabályozza.

A budapesti 1. nyomozó alosztály által a csendőrségi sajtóiroda rendelkezésére bocsátott nyomozati bejelentések és eseményjelentések képezik a sajtóiroda által naponta kiadott sajtóközlemények alapját.

Mind a Nyomozati Bejelentések, mind az eseményjelentések sok olyan adatot tartalmaznak, amelyeket a jelen utasítás 107. pontja alapján nem lehet ugyan nyilvánosságra hozni, de amelyek szolgálati szempontból a csendőrség illetékes parancsnokságainak és szerveinek tudomására kell hogy jussanak.

Mindezekről a csendőrségi sajtóiroda naponta külön „Eseményösszesítés“-t állít össze általában úgy, amint az a sajtóközleményekre vonatkozóan el van rendelve.

114. Az eseményösszesítést a sajtóiroda naponta 2—2 példányban előterjeszti, illetve megküldi:

a) a m. kir. belügyminiszterium VI—b. és VI—c. osztályainak;

b) a m. kir. csendőrség felügyelőjének;

c) valamennyi nyomozó alosztálynak (egyet a kerületi parancsnokság részére).

Közfeltűnést keltő, igen súlyos vagy igen fontos eseményeket a sajtóirodának a tudomásulvétel után azonnal — tehát az eseményösszesítés kiadása előtt — a belügyminiszterium VI—b. és VI—c. osztályainak, valamint a csendőrség felügyelőjének rövid úton (távbeszélőn) jelentenie kell.

Azokat a közleményeket, amelyek a sajtóközleményekben szerepelnek, az eseményösszesítésbe nem kell felvenni.

Az eseményösszesítések egyes tételei után a budapesti 1. nyomozó alosztály iktatószámát is fel kell jegyezni.

115. Az eseményösszesítéseket még abban az esetben is bizalmasan kell kezelni, ha tartalmukat a Csüsz. 8. pontjának rendelkezése szerint egészben vagy részben nem kell is bizalmasnak tekinteni. Az eseményösszesítésekre feltűnő betűkkel a következő figyelmeztetést kell reávezetni: „Bizalmas!“

Azok a parancsnokságok és szervek, amelyek az eseményösszesítéseket megkapják, azokat — éppen úgy, mint a sajtóközleményeket is — folyószám szerinti sorrendben, iktatás nélkül őrzik és irattározzák. Ha azonban az eseményösszesítés valamelyik tétele ügyében intézkedést tesznek, az illető tételt lemásolják és beiktatják, az iktatószámot pedig az eseményösszesítés vonatkozó pontjának a szélzetére reáírják.